

[1st November 1958]

V.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY
BOARD BUDGET.

10
a.m.

MR. SPEAKER : Now we shall take up the budget of the Madras State Electricity Board for discussion.

SRI A. V. THOMAS : Sir, I want to make a submission. A bulky document containing the speech of the Hon. Minister for Electricity running to 66 pages had been circulated to most of us only last night. Some Members may not have got it. Does the Hon. Minister expect us to read the whole of it overnight?

MR. SPEAKER : Let the hon. Member wait and see what the Hon. Minister has to say in the matter. He need not anticipate what he is going to say.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I rise to move—

“ That the Annual Financial Statement for 1958-59 and the Supplementary Financial Statements for 1957-58 of the Madras State Electricity Board laid on the table of this House be taken up for discussion ”.

Sir, I do not want to take much time of the House by reading the entire speech which I have already circulated for the consideration of hon. Members. Along with that speech, we have also given a detailed Appendix in which we have brought out all the activities of the Electricity Board and various points to which hon. Members should give deep consideration. I would like you to take the entire speech as read in this House.

Another point that I would like to state here is that I have not been able to give a Tamil version of my speech and the appendix. I have given detailed and deep consideration to that question but unfortunately I am not able to do it. I really regret such a state of affairs. But in the coming years we will do our best to give the entire speech and additional notes also in Tamil. This year I would request the House to excuse me for not being able to do it. I do not like to take up the further time of the House. But I would give a detailed reply to the various points which will be raised in the course of the next three days on which the House is going to discuss the Budget.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Annual Financial Statement for 1958-59 and the Supplementary Financial Statements for 1957-58 of the Madras State Electricity Board laid on the table of this House be taken up for discussion.”

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாணம் மின்சார அபிவிருத்தி விஷயங்களில் மிகவும் முன்னேறியிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையும் கூட. இதற்காக நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படுகிறோம். இப்பொழுது 3,21,500 கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. மேலும் 67,000 கிலோ

1st November 1958] [Sri N. K. Palanisami]

வாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, நம் நாட்டில் இன்னும் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்பட ஏற்பட அதிகப் படியான மின்சாரம் தேவை. இப்பொழுது உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் போதுமானதாக இருக்காது என்பது தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, இந்த மின்சார அபிவிருத்தியைக்காண இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முன்னேற வேண்டியிருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டமும் இருக்கிறது. அடிப்படை தொழில் அபிவிருத்திக்கு மின்சாரம் மிகவும் இன்றியமையாததன் காரணமாக, திட்டங்கள் போடுவதற்கு முன்பாக, எந்தெந்த இடங்களில் எப்படி எப்படி மின்சாரத்தை எடுப்பது என்பதை கவனித்து இப்பொழுது அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக, ஏற்கனவே பற்றாக்குறையை போக்குவதற்காக ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து நமக்கு கொஞ்சம் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. கோளாவில் ஆறு மாதங்களுக்கு மழை பெய்கிறது. அங்கே ஏராளமாக மின்சார அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அப்படி நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய வழியிருந்தும், நமது சர்க்கார் இதுவரையிலும் அம் மாதிரி செய்வதற்கு கோளா சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. அப்படியில்லாவிட்டால், அவசியம் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அப்படி இரண்டு சர்க்காரிலும் நமக்கு கிடைத்தபோதிலும், நெய்வேலியில் ஏற்படப்போகிற தெர்மல் ஸ்டேஷனை இன்னும் விரிவுபடுத்திய போதிலும், குந்தா அதிகப்படியாக விலத்தரிக்கப் பட்ட போதிலும், நமக்கு வேண்டிய தொழிலுக்குத் தேவையான மின்சாரம் கிடைக்காது. ஆகவே, இன்னும் அணுசக்தி மூலமாக மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவே ஸர் லி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் அவர்கள் திருவாங்கூரில் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் கன்யாகுமாரி ஜில்லாவில் சில இடங்களில் மண்களில் தோரியம் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது சர்க்கார் அவசியமான நடவடிக்கை எடுத்து அதை பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தோரியத்தை எடுத்து அதன் மூலம் நம் மாகாணத்திற்கு மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய வசதி இருக்கிறது.

(Srimathi Kolanthai Ammal in the Chair.)

சபீபத்தில் நடந்த ஸோனல் கவுன்சில் கூட்டத்தில்கூட இதுபற்றி சொல்லப் பட்டது. அணுசக்தி நிலையம் முதல் முதலாக நம் மாகாணத்தில் ஏற்படப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, சர்க்கார் இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் மாகாணத்தில் ஒரு ஹெலி எலக்ட்ரிக் பிளாண்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படப்போவதாக சொல்லப்பட்டது. உண்மையாகவே அம்மாதிரியான ஹெலி எலக்ட்ரிக் பிளாண்டு நம் மகாணத்தில் ஏற்பட்டிருந்தால், வேண்டிய டிரான்ஸ்மிட்டர், ஸ்விட்ச் கியர் முதலியவைகளை இங்கேயே செய்வதற்கு வசதி இருந்திருக்கும். இப்பொழுது சர்க்கார் என்ன காரணத்தைக் கொண்டோ அதை இங்கிருந்து போபாலுக்கு மாற்றுவதற்கு சம்மதித்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. நமது சர்க்கார் இது விஷயமாக மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து பேசி, இதை நம் மகாணத்திலிருந்து அங்கே கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொன்னார்களா? அல்லது கவனம் குறைவாக விட்டுவிட்டார்களோ தெரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, 1948-வது ஆண்டு மத்திய எலக்ட்ரிக்விடி ஆக்ட் 60 (2) பிரிவு பிரகாரம், ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தினால், இரண்டு மாதங்களுக்குள் பாலன்ஸ் ஷீட் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த சட்டப்பிரகாரம் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பாலன்ஸ் ஷீட் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்ததை ஏன் கொண்டு வரவில்லை? இந்த போர்டு ஒரு பிரைவேட் பாடி, அது வருமான வரி செலுத்தவேண்டும். வருமான வரி செலுத்துவதற்கு ஆறு மாதங்களுக்குள் பாலன்ஸ் ஷீட் கொடுக்க வேண்டும். அதையாவது அனுசரித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. அல்லது சர்க்காரிடமாவது அந்த பாலன்ஸ் ஷீட் வந்திருக்கிறதா என்பதுகூட தெரியவில்லை. அம்மாதிரி ஒரு வரவு செலவு கணக்கு நம் முன்னால்

[Sri N. K. Palanisami] [1st November 1958]

இருந்தால்தான் போர்டு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு எந்த அளவு நாம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறோம், ஜனங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு அதில் சலுகை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியும். அதுமட்டுமல்ல. “காபிடல்” செலவு உத்தேசமாக ரூபாய் 70 கோடி என்று கணக்கு சொல்லப் படுகிறது. உத்தேசக் கணக்கு என்றால் என்ன? உத்தேசம் எந்த அடிப்படையில் யோசனை செய்யப்பட்டது. அந்த 70 கோடி ரூபாயில் தொழிலாளிகளுக்குச் சேரவேண்டிய ரூபாயும் சேர்ந்திருக்கிறதா? அல்லது சர்க்காருக்கு போர்டு கொடுக்கவேண்டிய தொகையும் இதில் சேர்ந்திருக்கிறதா என்ற விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் சர்க்கார் போர்டுக்கு கொடுக்கக்கூடிய கடன்களுக்கு 5½ பர்சென்ட் வட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். 70 கோடி ரூபாய்க்கு 5½ பர்சென்ட் என்றால், 4 கோடி 10 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. அந்த 4 கோடி 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு காம்ப்வுண்டு வட்டி ரூ. 40 லட்சம். ஆனால் ஏற்கனவே சர்க்காரே சொல்லுகிறார்கள். 4½ பர்சென்ட் வட்டியில் 2 கோடி ரூபாய் கடன் வேண்டும் என்று போர்டு கேட்டபொழுது சில நிமிஷங்களுக்குள் “ஒவர் ஸப்ஸ்க்ரைப்” ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். 4 பர்சென்ட் அதிகப்படியான பணம் வெளியில் கிடைக்கும்பொழுது சர்க்கார் மட்டும் 5½ பர்சென்ட் வட்டி போடுவதற்குக் காரணம் என்ன? உண்மையாகவே இந்த சர்க்காரிடம் உத்தரவில் “நோ பிராமிட் நோ லாஸ்” என்று தான் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது, இம்மாதிரி அதிக வட்டி போட்டு வியாபாரம் செய்வதற்காக இது செய்யப்பட்டதா, அல்லது மின்சார அபிவிருத்திக்காக செய்யப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. ஏற்கனவே போர்டு சர்க்காரிடம் வட்டியை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, அதை சர்க்கார் சுவனித்து உடனடியாக வட்டியை குறைப்பதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தைப்பற்றி பெரிய கன்செஷன் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு கன்செஷன் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக ரெஸ்ட்ரிக்ட்ஷன் என்று சொல்லலாம். அப்படிச் சொன்னால் தான் பொருந்தும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். ஏற்கனவே இருக்கும் ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகப்படியான லோட் இருக்கிறது. பல போட்டர்கள் ஓடினாலும் அது கருகிவிடுகிறது. இன்னும் 70-ல் 14½ பங்கு விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதை 100-க்கு என்று எடுத்துக்கொண்டால் அது கிட்டத்தட்ட 19 முதல் 20 பர்சென்ட் வரையில் ஆகிறது. இந்த அளவில் விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. விவசாயத்திற்கு தினம் ஒன்றுக்கு பத்து மணி நேரம் கொடுப்பதை “கட்” பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஏன் இந்தத் தடை செய்ய வேண்டும்? ஏன் இதை எடுத்துவிடக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல: கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னால் ரிவினியூ அதிகாரிகள் சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு மினிமம் சார்ஜ் கட்டுவதற்கு விதிலைக்கு கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிணறுகளில் கொஞ்சம்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்காது. அதனால் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தாலும் சர்ட்டிபிகேட் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் எதோ பெரிய சலுகை கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, மினிமம் காரண்டி ஒரு வருஷத்திற்கு ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் வரையில் வாங்கப்படுகிறது. இது கூடாது. இதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்களே சொல்லுகிறார், விவசாயத்திற்கு 500 யூனிட்க்குக் குறைவாக எடுத்துக்கொண்டால் 0.9 அணு அல்லது 500-க்கு மேல் இருந்தால் 0.75 என்றும் சொல்லுகிறார். அதே சமயத்தில் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நாளுக்கு நாளுக்கு குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் அதே சமயத்தில் பல்சு கன்ஸ்யூமர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகிறது. புதியதாக ஏற்படுத்தக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு சர்க்காருடைய நஷ்டமாகவே ஒரு நயா பைசா நஷ்டக் குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

1st November 1958] [Sri N. K. Palanisami]

பொண்டேஷன் இருக்கிறது, சிமெண்ட் தொழில் இருக்கிறது, இன்னும் டெக்ஸ்டைல் மில்கள் இருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் சார்ஜ் நிர்ணயம் பண்ணியிருப்பது, 1929-ம் வருஷம் இந்த டிபார்ட்மெண்ட் ஏற்பட்டபோது டாரிப் ரிவிஷன் கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்பொழுது இன்னின்ன தொழிலுக்கு இன்னின்ன சார்ஜ் என்று நிர்ணயம் பண்ணிவிட்டு அதன்படி வசூலித்து வருகிறார்கள். அதன் பிறகு இப்பொழுது ரொம்ப வருஷங்களாகி விட்டன. இன்றைக்கு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, பொண்டேஷன்ஸ் இவைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு உற்பத்தி ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது, அதனால் அவர்களுக்கு லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கே சொல்லுகிறோம். ஆனால் விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய உற்பத்தி செலவு ரொம்பவும் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. நார்ப்பது ரூபாய் வருகிறது என்பது ரொம்பவும் குறைவாக வருகிறது என்று காட்டியிருக்கிறார்கள். கணக்குப் பார்த்தால் விவசாயத்திற்கு இது குறைவு படியாக இருக்கும். உற்பத்தி செலவு அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆகவே ஹைடென்ஷன் கரண்டைப் பற்றி ஏற்கெனவே டாரிப் ரிவிஷன் கமிட்டி 1953-ல் என்ன சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்பது தெரியும். போர்டு ஏற்பட்ட பிறகு மறுபடியும் கூடி என்ன முடிவு செய்தார்கள் என்பது தெரியாது. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார் என்று நினைக்கிறேன். தர்மல் ஸ்கீமிலிருந்து ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் ஸ்கீமுக்கு மாறினால் 40 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு லாபம் கிடைக்கிறது என்று அவர்கள் சொன்னார். ஹைடென்ஷன் கரண்ட், பிளாண்டேஷனிலும், சிமெண்ட், டெக்ஸ்டைல் இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகளிலும் உபயோகப்படுத்துகிறவர்களுக்கு ஒரு நயா பைசாவுக்கு 70 லட்சம் ரூபாய் லாபம் கிடைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே விவசாயத்திற்கு கொடுக்கும் மின்சாரத்தில் 7.5 அல்லது 90 அதாவது அறை பாகமாக குறைப்பதற்கு வழி இருந்தும் சர்க்கார், விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்திற்குள்ள சார்ஜை ஏன் குறைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதனால் ஒரு பக்கம் அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டி அவசியமும் இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் விவசாயத்தில் உற்பத்தி செலவையும் குறைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டிற்கும் தேவையான தற்காக கண்டிப்பாக ஹைடென்ஷன் கரண்ட்டுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று நயா பைசாவை அதிகப்படுத்த அவசியமாக இருந்தும் அவர்கள் மீது கைவைக்க தயங்குவதற்கு என்ன காரணம் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் இன்றையதினம் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இந்த மாதிரி ஒரு நெகோஷியேடிக் கமிட்டி இருக்கிறது என்று. மொத்தம் 40,500 தொழிலாளர்கள் இதில் இருக்கிறார்கள், அதாவது மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள். மின்சார அபிவிருத்தியில் நமது மாகாணம்தான் முன் நிற்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம். அங்கே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இந்தத்தொழிலில் முன்னேற்றத்திற்கு அவர்களுடைய வேலைதான் முக்கியமான காரணம் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் 1953-ம் வருஷத்திலிருந்து அவர்களுடைய சாதாரண பிரச்னை கூட இது வரையிலும் தீர்க்கப்படாமல் நீண்டு கொண்டே இருப்பதற்கு காரணம் என்ன? அப்படி ஏன் இருக்கிறது என்பது புரியவில்லை. ஸ்ட்ரைக்கோட்டிஸ் கொடுத்தவுடன் கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்றால் நெகோஷியேடிக் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்திருக்கிறோம் என்று. அதில் எல்லோரும் உட்கார்ந்து சில சிபாரிசுகளைச் செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நெகோஷியேடிக் கமிட்டியை நியமிக்கக் கூடிய காலத்தில் எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்ட விஷயம் என்ன வென்றால் *status quo* வை மெயின்டெயின் செய்ய வேண்டும் என்று. ஆனால் பிறகு என்ன நடந்தது? ஸ்ட்ரைக்கோட்டிஸ் கொடுத்தவுடன் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள். அல்லது பலர் வெவ்வேறு ஊர்களுக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். *status quo* என்றால் என்ன? பழையபடி எங்கெங்கே இருந்தார்களோ அந்தந்த இடங்களில் அவர்கள் எல்லோரும் அப்படியே

[Sri N. K. Palanisami] [1st November 1958]

இருக்க வேண்டும். கமிட்டியில் அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகும் நீக்கப்பட்டவர்கள் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. மாற்றப்பட்டவர்களும் அதே இடத்திற்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆனால் இன்னும் அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் மாற்றக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வாக்குறுதி காற்றில் பறக்க விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நெகோஷியேடிங் கமிட்டி முதல் கூட்டம் போட்ட ஆறு மாதங்களுக்குள் interim relief 4 ரூபாய் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் இன்னும் 1½ மாதங்களுக்குப் பிறகு தான் அது கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் சார்பிலும் ஒரு ஜட்ஜ் நியமிக்கப்பட்டு அவர் சொன்னதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்படியிருந்தும் அதை 1½ மாதத்திற்கு ஒத்தி வைப்பதன் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. இது இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அடிப்படையான பிரச்சனை.

இதைத்தவிர இன்றைக்கு இதில் 41 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சுமார் பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களாக வேலை செய்துகொண்டிருப்பவர்களை இன்னும் பர்மனென்ட் செய்ய வில்லை. பர்மனென்ட் ஆகாமல் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள்கூட கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அவர்களை பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்தவுடனேயே சர்க்கார் என்ன உத்தரவு போடுகிறார்கள் என்றால் எங்கேயெல்லாம் டெம்பரரியாக இருக்கிறார்களோ அங்கேயெல்லாம் இருக்கக்கூடியவர்களை மாற்றும்படியாகவும் வேலையை விட்டு வெளியேற்றும்படியாகவும் உத்தரவு போடுகிறார்கள். ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு அதிகப்படியான வேலை கிடைப்பதற்கு பதிலாக வேலையை விட்டு போகும்படியான துர்பாக்கிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சென்ற வருஷம் ஒரு சர்க்குலர் விடப் பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால் டெம்பரரியாக எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எவ்வளவு நியாயம் என்று கேட்கிறேன். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு குறைவான ஊதியம் 18 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே குறைந்த பட்சம் 26 ரூபாய் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மைசூரில் 1957-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு 18 ரூபாய் குறைந்த சம்பளமாக நிர்ணயம் செய்திருந்தார்கள். 1957-ல் குறைந்த பட்ச சம்பளம் 30 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது சிபாரிசு செய்திருப்பது 29 ரூபாய். இதை ஏன் இந்த சர்க்கார் உடனடியாக ஒத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

அதற்கு மேல் பஞ்சப்படியை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு புள்ளி உயர்வுக்கு 2½ அணை கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். மற்றும் கிராடியூட்டி எல்லாம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது நியாயமான ஒரு கோரிக்கை. 1956-ம் வருஷத்தில் இந்த சபையில் இது ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது பேசிய கணம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை அப்படியே இப்பொழுது படிக்க விரும்புகிறேன்.

“The workers presented a memorandum detailing their demands last year and of course it was presented to me in the House. I have considered their demands and I have myself drawn up certain minimum concessions which, I felt, ought to be given to them and I have passed them on to my colleagues. With regard to minimum wages, they said that the other departments also will have to give them and so it will affect the financial position. But I did really insist that we ourselves have laid down rules of conduct and

1st November 1958]

[Sri N. K. Palanisami]

standards to be observed by other employers in respect of labour and working classes and if our Government institutions do not act in an exemplary way for others to follow, people will simply laugh at us

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of order, Madam. Is it in order for an hon. Member to read a whole book during a speech in the Assembly, when we do not know from what he is reading?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL) : கனம் அங்கத்தினர் பார்த்து வாசிக்காமல் பேசும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : " We can preach morals to others, but we must practise them ourselves. It is a very powerful argument which anybody cannot answer. I concede that the demands of the workers are reasonable. I have been . . . "

SRI R. SRINIVASA IYER : Another point of order, Madam. The hon. Member does not obey the Chair; he continues to read the book. I want to know whether that is in order.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL) : கனம் அங்கத்தினரை பேசும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : " எக்ஸ்ட்ராக்ட் " படிக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. எக்ஸ்ட்ராக்ட் படிக்கக்கூடாது என்று இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவி அவர்களே, இப்பொழுது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பிய கனம் அங்கத்தினரே கூட பல நேரங்களில் பல சட்டப் புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து படித்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதுபோல் கனம் அங்கத்தினர் பழனிசாமி அவர்களும், குறிப்பிட்ட ஒரு பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் 1956-ம் ஆண்டில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் படித்துக் காண்பிப்பதில் தவறு இல்லை. ஆகையால், அதைக்குறித்து பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்புவதே தவறு! என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

MR. SPEAKER : Let the hon. Member repeat his point of order.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த போது மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான பிரச்சனையில், 1956-ஆம் ஆண்டில் கனம் அமைச்சர் என்ன பேசினார் என்பதை நம்முடைய சட்ட சபை ரிபோர்ட்டிலிருந்து படித்துக் காண்பித்தார்கள். அப்படிப் படித்துக் காட்டும்போது, அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் அவர்கள், அப்படிப் படிக்கக்கூடாதென்று ஒழுங்குப்பிரச்சனை எழுப்பினார்கள்.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the speaker (the hon. member) was reading from a book which other hon. Members did not know. I raised a point of order with reference to that. The Temporary Chairman ruled that the member should not read from the book. Subsequently also he was reading from the book. I raised a point of order whether the hon. Member was not disobey-

[Sri R. Srinivasa Iyer] [1st November 1958]

ing the order of the Chair, whether right or wrong. He may perhaps quote one or two sentences, but he was going on reading. None of us knew what it was. I said it was not in order for a member to read from a book. Of course the Chair was pleased to request the hon. member to continue his speech rather than read from the book. Subsequently, the hon. Member Sri Kothandaraman raised the point of order that I was also similarly reading from legislative Acts. I might have given some quotations when I was moving amendments. That was his point of order when the Hon. Speaker occupied the Chair. Quoting from Acts is not like reading from a book.

MR. SPEAKER: What the Chairman (Srimathi Kolandai Ammal) ruled was correct. Let us proceed with the debate. I am sorry I did not fix any time limit. The hon. Member has taken more than half an hour. There are other members also to speak. (An hon. member: He was initiating the discussion.) There is nothing like initiating the debate. The Hon. Minister for Electricity has initiated the discussion. How can another member initiate discussion? Is he moving an amendment to the Hon. Minister's motion? No. Therefore, there must be a limit to that. I now fix a time limit of 15 minutes for every member. Mr. N. K. Palanisami may continue now.

SRI N. K. PALANISAMI: ஆகவே நெகோஷியேயும் தமிழ் சிபார்சு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கும் அது கிடைத்திருக்கும். 22 பிரச்சனைகளிலே பத்து பிரச்சனைகளில் எந்தவிதமான டிஸ்சஸ்சனையும் மினிஸ்டர் கிடையாது. அவைகளைப் பொறுத்தவரையில் யாரும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வில்லை. அவைகளையாவது இந்தச் சர்க்கார் எப்பொழுது அமுல் செய்யப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. பணத்திற்கு என்ன வழி என்று சொல்லிவிட்டேன். ஆகையால், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். நிறைவேற்றாவிட்டால் பெரிய நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்படும் என்பதை எச்சரிக்கை செய்துகொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The correct position is this. No hon. member can read anything of which the House is not aware. If he wants to read anything, he should put it before the House.

SRI N. K. PALANISAMI: I was only quoting extracts from the speech of a previous Minister in 1956.

MR. SPEAKER: In that case, the hon. member must make it available to the House. Anyway, I make two requests. Every hon. member will speak for 15 minutes each. I am going to ask the Chairman (Srimathi Kolanthal Ammal) to occupy the Chair again. Let not hon. members give her trouble by raising points of orders. They should all remember that one day every one of them may find himself in a similar predicament. Members can raise points of orders when I am, or the Deputy Speaker is, in the Chair. Mr. Srinivasa Iyer will now speak.

1st November 1958]

(Srimathi Kolanthai Ammal in the Chair.)

* SRI R. SRINIVASA IYER : Respected Madam, in dealing with the Budget of the Electricity Board which has already been discussed threadbare in the Upper House, the Council, and when encomiums have been paid to the work of the electricity department of this Government, I join in the chorus of encomiums paid already in the Upper House. I congratulate the Hon. Minister for Electricity, the Electricity Board, the Chief Engineer and all officials connected with the Board and department on the excellent work that they have done so far in the development of electricity particularly in the matter of rural electrification, with the result that Madras leads to-day other States in the whole of India.

Sir, we have got in rural electrification the total in 1957-58 of 1,301 villages and 16,956 pumpsets. The target for 1958-59 is 1,000 villages and 10,000 pumpsets. We have already electrified 536 villages and connected 7,984 pumpsets. This shows in a period of six months, we have advanced far ahead of schedule. Madam, the total of electrification done upto 30th September 1958 is 7,233 villages and 17,701 pumpsets. Pumpsets are there for agricultural purposes. We have got a target for increasing food production by cent per cent by the end of the Second Plan period. I believe that if the same pace of quickness and efficiency is maintained by the entire staff of the electricity department, we will over-reach or overdo the target expected of us within the Second Plan period. Madam, this Budget should have been prepared and submitted in February of every year along with the Financial Memorandum. But the speech of the Hon. Minister was given to us only yesterday night. We had not sufficient time to study it. But yet with the material available and within the time available, I propose to give my views on the development of electricity and what we have got to do. Under section 5 of the Electricity Act for the first time in 1957 we constituted the Electricity Board. It took about ten years for the Madras Government to constitute the Board after the passing of the Electricity Supply Act of 1948. Under that section, three members is the minimum and seven members is the maximum strength of the Board. Now we have got a Board of five members. The Act did not envisage an absolutely official body. Of the five members already on the Board four are officials and one a retired Accountant-General who has withdrawn from the Board and a substitute in his place is yet to be appointed by the Government. The Act requires that the Members should be full-time servants of the Board because if these Members of the Board have other departmental duties to perform, they cannot devote their entire time to the work of the Board enjoined on them under the Electricity Act of 1948. When seven members could be appointed to the Board, why should this Government limit the number to five? It is high time that more non-officials with experience in production and distribution of electricity and construction of power stations and so on are appointed to the Board. Apart from the

[Sri R. Srinivasa Iyer] [1st November 1958]

licensees, we do have non-officials who are expert engineers, who are in private jobs and business and who can very well contribute to the advancement of electricity in the State.

Then, Sir, the council called the consultative council for the State has also been appointed. But the local advisory committees contemplated under the Act have not yet been appointed. Of course I find in the Hon. Minister's speech a reference that the Government are contemplating appointing the local advisory committees. If the problems of every district have to be considered and if every district has to be developed so that the development of electricity could be even in the whole State, there should be a local advisory committee for every district. That work cannot be attended to by the district development councils that we are going to have. That is an unwieldy body of one hundred persons.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I think the present proposal is to entrust this work to the district development council.

* SRI R. SRINIVASA IYER : That is my fear. Therefore it is that I say that this work should not be entrusted to the development council. I am very particular that the local advisory body should be a district body with a few members, not more than half a dozen or seven. The members must be well acquainted with the different aspects of development of electricity power. It is more needed in the districts than in the metropolis. The district development council is an unwieldy body consisting of so many district officials and others. We should not hand over this work to that council. That is my respectful submission. The local advisory council contemplated under the Electricity Act should be a separate, compact and competent body. If such separate local advisory committees were appointed for every district, the needs of each district, the needs of undeveloped areas in each district will get proper and careful attention. Though it is eleven years since the Indian Electricity Act was passed, I request that at least before the 1st of April next year the district committees may be appointed. Why I am particularly stressing this point is this. So far as the Tanjore district is concerned, it is covered by licensees except in one or two taluks which are served by corporations such as the Kumbakonam and the Nagapattinam Electricity Supply Corporations. The licensees have not the means to develop or extend electricity to rural areas. Acquisition of these undertakings is not a possibility at the present stage because the finance of the State and the target fixed or the amount set apart by the Centre under the plan for acquisition of private undertakings is so small that they cannot be acquired very soon. I will later on in my speech refer as to how best these licensees could be helped by the Government for developing electricity in the State.

My submission is that this Board should concentrate on power station development and main line transmission. I do know that very recently in these one or two years very many power stations

1st November 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

have been completed. Very recently the Periyar Power Station—one unit of it—has been commissioned with 35,000 K.W. Yet there are many more stations which with some extra capital could be commissioned. One such is the third stage in the Pykara which if completed will supply more water to Pykara. When some committees were meeting at Ootacamund, those of us who were members of those committees had occasion to see the Pykara power station. It was then explained to us that on the day of our visit, the water in the dam would not be sufficient for even two days. The water in the reservoir was very little. And these are occasions when we are forced to impose cuts in power supply. If the third stage is taken up such cuts may not be necessary. The scheme has been investigated. The dam has not been constructed. Investigation is complete; everything is ready. Only the scheme has got to be sanctioned and taken up for execution. I do not say that the other projects are not necessary or that they are not important. Other projects like Kundah are certainly important, and Government are taking them up very fast. But what I say is that this should also receive the attention of Government.

One of the duties of the Electricity Board is the extension of electricity to rural areas. They have to concentrate upon supply of electricity throughout the State. Now as it is they are concentrating on areas not covered by electricity licensees. This is not the proper policy to adopt for licensees are commercial bodies and they look more for profit and more profit. They are not able to find the money needed for extension work. In the speech of the Hon. Minister a copy of which has been distributed to us, I find that the Board has applied to the Government for a loan of Rs. 50 lakhs to be disbursed to the licensees as loans. Recently when I met the Hon. Minister for Electricity with the South Madras Electric Supply Corporation in connection with extension of electricity to Orthanad—there is lot of delay in this simply because the Corporation could not find the needed money—I pleaded that the Government should come forward and give loans repayable in ten equal instalments, for extension work by private licensees. The instalments might be more or less. It might be agreed to between the Government and the licensee. It is not a question of solvency of the licensees. There are good returns. If the Government grant them loans recoverable in easy instalments, extension work would proceed faster as these licensees have got plans for extension work within the licensed areas. It is in this connection that I want to strike a note of warning, namely, that the acquisition of private undertakings should proceed slowly. Comparatively speaking, I find there is a difference between the Board's distribution and collection work and the licensee's distribution and collection work. As a commercial body, the licensees take more care to satisfy their customers, please their customers and at the same time are more strict in the matter of collection of revenues. They take the reading of the metre on the last day of the month and send the demand notice to the consumers before the 15th of the next month. The collection is made by the 20th. But what happens under the

[Sri R. Srinivasa Iyer] [1st November 1958]

Board's administration? I know a little bit of what is happening in Madras City. The reading is taken leisurely, the demand goes after one or one and a half months, and the consumer has to go to the office and pay which he does not generally do. Arrears for three or four months accumulate. Month after month lakhs and lakhs of rupees are thus locked up. And what is the interest on these accumulations? So much of money is lost. Therefore, I desire to say that there should be a system of door to door collection by some officer, say the bill collector, just as the licensees are doing. I am giving this suggestion for the consideration of Government. There is no question of increase in work according to this suggestion. The people required to do this are already there in the department. If only they think of carrying out the work entrusted to them conscientiously, it can be done. I daresay even much more work can be turned out by them as a result of which production would increase, the income would increase also and the clamour for more wages would automatically disappear as they will be automatically paid more wages. The Budget shows a deficit of Rs. 63 lakhs. It has to be made up. I feel if there is greater efficiency in supply of electricity and collection of revenues, this small deficit could be easily be made up.

The next point that I desire to take up, is that the Centre and the State should co-ordinate in the matter of supplying funds to these licensees and making them develop their own areas fully and efficiently. At the same time I find that in the speech of the Hon. Minister that an Investigation Committee has been appointed. If the supplying corporations are taken into confidence, they would be able to help this Investigation Committee in collaboration with the Local District Advisory Committees which I have suggested in the beginning of my speech.

Then I come to the list of priorities for each district. The Electricity Board, The State Advisory Committee and the District Advisory Committee in consultation with the licensees will have to draw up the list of priorities for each district. Of course, every village wants electricity. As the Hon. Minister for Electricity has put it, every one wants amenities as are available in the cities and that is why there is so much exodus of people from the villages to the cities. If villages are electrified, this exodus from the villages to the cities will drop or rather come to an end. For this a list of priorities is needed. Every villager wants electricity and therefore, wherever there is demand for electricity, it can be easily diverted or extended there. A list of priority has got to be drawn up for the purpose of extending electricity to rural areas. This has got to be done in such a way as every district can be developed equally.

The Board should also plan for additional points of high voltage supply in licensee areas and execute such works rapidly. When the villagers want electricity, they have to apply to the Government. Their application is forwarded to the licensee concerned who makes the investigation. I know in the Pattukottai taluk there are areas

1st November 1958] [Sri R. Srinivasa Iyer]

where a number of pump-sets can be installed. In fact, in Orthanad, one of the potential areas, pump-sets are going to be installed. Other areas are from Peravurani to Avanam and Thiruchitrambalam and from Keeramangalam to Kothamangalam and Merpanakadu where water table is fairly high and pump-sets could be easily installed and the people there are anxious to take to installing pump-sets for raising commercial crops like chillies and groundnut. The licensees have investigated these areas but for want of proper high power stations, electricity could not be extended to these areas. The people there are prepared to pay one year's advance and deposits have been made. Yet electrification could not be extended to such really needy areas because there is no planned scheme for that.

At the same time the licensees have to be congratulated on the speed with which they are doing work for which sanction has been given, I know that during the cyclone period in 1955, they restored the whole connection within 15 days which could not have been done by the concerned department of the Government. Licensees as a commercial body, have got incentive to produce more and give more supply of electricity and get more revenue.

Recently the Hon. Minister for Public Works said that a time would come when we would be producing more electric power which we may have to vend in the streets. In this connection I would submit that the work connected with electrification of the railway line from Tambaram to Villupuram which is one of the items intended for our supplying electricity from the thermal station in Madras, is being slowed down. Interested parties may say that that might be due to the proposal to electrify the railway line from Madras to Arkonam. If the electricity produced by this State is to be sold profitably, I would say that the railway line from Madras to Villupuram is a potential consumer and this Government should take steps to see that the electrification of this line is taken up and priority is given for the completion of this scheme. In this connection, I wish to point out that tenders have been called for by the Eastern Railway and it is also advertised in the newspapers that the north-eastern railway line is to be electrified. Sir, railways belong to the whole of India. Railways in every part of India should be electrified if electricity is available and can be easily done. If the difficulty of getting foreign exchange like sterling and materials does not stand in the way of the Eastern Railway electrifying their railways, why should it stand in the way of the electrification of the railway line from Madras to Villupuram? The work connected with it is being slowed down and I request the Government of Madras to take immediate steps to see that the electrification of the Madras-Villupuram line is completed before the end of the Second Five-year period. Thank you.

* SRI A. V. P. ASAITHAMBI: On a point of information, Madam, இப்போது அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கக் கூடிய பிரசாரத்தில் முன் பக்கத்தில் நம்முடைய சென்னை சர்க்காரின் சின்னம் இருக்கிறது. உள்ளே மத்திய சர்க்காருடைய சின்னம்

[Sri A. V. P. Asaithambi] [1st November 1958]

போடப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக சென்னை ராஜ்ய பிரசுரத்திலே மத்திய சர்க்காருடைய சின்னம் போட்டதாக இல்லை. இதிலே போட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் சிக்கிரமாக மின்சாரத்தையும் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு விடுமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை என்ன என்பதை விளக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினருக்குச் சந்தேகம் வேண்டாம். இரண்டு சின்னங்களும் நம் தேசத்தைச் சேர்ந்ததுதான்.

* **SRI M. S. SELVARAJAN :** கனம் தலைவி அவர்களே, பிரஸ்தாப விவாதத்திலே இருக்கக் கூடிய, மின்சார சம்பந்தமான அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன குறிப்பிலே ராணகிற்றை அத்தனை விஷயங்களும் மண்புரவமாக வரவேற்கத் தகுந்த அம்சங்கள் நிறைந்தது. நம்முடைய ராஜ்யம் தேசத்திலேயே தலை நிமிர்ந்து நிற்கக் கூடிய அளவுக்கு கடந்த 10 வருட காலமாக சரித்திரம், கொண்டிருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணம், வங்காள மாகாணம் போன்ற மாகாணங்கள் நம்மை விட ஓரளவுக்கு முன் தங்கியிருந்தாலும் கூட, அவைகளெல்லாம் அங்கங்கே இருக்கின்ற சூழ்நிலைக்கேற்ப, அங்கங்கே இருக்கின்ற வசதிகளுக்கேற்ப, அங்கங்கே இருக்கின்ற மலைப் பிராந்தியங்களுக்கேற்ப, அங்கங்கே ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிஸிடி உண்டாக்க இருக்கக் கூடிய வசதிகளுக்கேற்ப, அவைகளையெல்லாம் பயன்படுத்தி, கிடைக்கக் கூடிய கனிப் பொருள்கள், நிலக்கரி இவைகளை வெட்டி யெடுத்து அவைகளைப் பயன்படுத்தி, அவைகளெல்லாம் நம்மை விட முன்னால் இருந்தாலும் கூட, நாம் தலை நிமிர்ந்து பேசக் கூடிய அளவுக்கு பல கிராமங்களிலும், பல குடிசைகளிலும் கூட மின்சாரம் கொடுத்து, பட்டணப் பகுதிகளில் இருக்கக் கூடிய அளவுக்கு வசதிகளையும் வாய்ப்பையும் அளித்து நல்ல முறையில் பயன்படுமாறு செயலாற்றி வந்திருப்பதைப் பார்த்தோம். பெரும் அளவு மின்சார வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதிலே பம்பாய், வங்காளம் போன்ற மாகாணங்கள் முன்னால் இருக்கலாம். ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்தில் அடங்கிக் கிடக்கும் மேன்மை என்னவென்றால், 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து, சுதந்திரம் வந்த பிறகு, ஆரம்ப காலத்தில் 800 கிராமங்களில் தான் மின்சாரம் இருந்ததானது இப்போது 8,000 கிராமங்களுக்கு எட்ட வழி செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் 3,500 பம்பு செருகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருந்த நிலையை 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு பார்த்தோம். ஆனால் சுதந்திரம் வந்த பிறகு, 10 வருஷ காலத்திற்குள், ஏறத்தாழ 75,000 பம்புசெருகளுக்கு, விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருக்கக் கூடிய பெருமை முற்றிலும் சென்னை ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தது. நம்மை விட முன்னால் இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய பம்பாய், வங்காளம் இவைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், பல்லாயிரக் கணக்கான கிராமங்களுக்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான குடிசைகளுக்கு, பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு மின்சாரத்தை கொடுத்திருக்கும் பெருமை சென்னை ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்ததாகத் தான் ஆகும்.

அது மாத்திரமல்ல. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்ட திட்டங்களை யெல்லாம் முதல் நான்கு ஆண்டுகளிலேயே நிறைவேற்றி விட்டு மேலும் திட்டங்களைப் போட பணம் எங்கே என்று கேட்கும் அளவுக்கு தலை நிமிர்ந்து பெறு நடை போட்டது சென்னை ராஜ்யம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற முறையிலும், போடப்பட்ட திட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே வெகு திறமையாகவும் கிக்கனமாகவும் நிறைவேற்றுகிற முறையிலும், நல்ல காரியங்களை சுட்டிக் காட்டி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்தும், வெளி தேசத்திலிருந்து ஆங்காப்டு மத்திய உதவி கொடுத்து வருகின்றவர்களிடத்திலிருந்தும் நல்ல பாராட்டுதல்களைப் பெற்று அநேக திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறோம். முன்னுக்கு வந்திருக்கிற பல்வேறு தேசங்களோடு நம்மை சரி நிகராகச் சொல்லும் அளவுக்கு நாம் முன்னுக்கு வராவிடாதும்கூட, உலகத்திலே இருக்கக்கூடிய நாகரிகம் மிகுந்த நாடுகளில் மின்சாரம்

1st November 1958] [Sri M. S. Selvarajan]

உபயோகப் படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு சராசரி விகிதாசாரத்தை எட்டிப் பிடிக்கவில்லையாயினும், நாம் தலைநிமிர்ந்து பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு இந்தத் துறையில் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. பல நூற்றாண்டு காலமாக முன்னேற்ற முடியாத நாம், சுதந்திரம் கிடைத்தபிறகு பெருமைப் படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறோம். நம்முடைய நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு இது ஒரு அறிகுறி. பல தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு இந்த மின்சாரம் ஏதுவாக இருக்கிறது. தொழில் துறையில் நாம் போதுமான அளவு முன்னேற்ற விட்டாலும், நம்முடைய தேசத்திலே ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய தொழில்களை வளர்ப்படுத்துவதற்கு இந்த மின்சாரம் வாய்ப்பளித்திருக்கிறது என்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல திட்டங்களின் மூலமாக நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மின்சாரத்தின் அளவு, 1961-ம் ஆண்டுக்குள் முன்பு உள்ளதை விட இட்டடிப்பு மடங்காக அதிகரிக்கும்பொழுது, நம்முடைய ராஜ்யம் தொழில் துறையிலும் முன்னுக்கு வருவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. பல்வேறு மலைப் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய அறுவிகளையும், ஆறுகளையும் மின்சார சக்திக்காகப் பயன் படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு நமக்கு குறைந்திருந்தாலும்கூட, பூமிக்கு அடியிலே உள்ள கனிப்பொருள்களிலிருந்து எந்த அளவுக்கு அந்த சக்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்கு செய்து வருகிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக நெய்வேலித் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது. இந்தத் திட்டத்திலிருந்து 2 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சிக்லோவாட்ஸ் மின்சார சக்தி கிடைக்கிறபொழுது, நம்முடைய ராஜ்யம் முழுவதிலும் தொழில் வாய்ப்பு அதிகரிக்கும் என்பதை நினைக்கும்பொழுது, நமக்கு திருப்தி ஏற்படுகிறது. பல்வேறு கிராமங்களுக்கு இந்த மின்சார சக்தியை விநியோகிக்கும் முயற்சியிலே, எந்தப் பகுதிகளுக்கு இந்த வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமோ, எங்கே வெளிச்சம் இருக்க வேண்டுமோ, எங்கே ஒளி வீச வேண்டுமோ, அந்த அபிவிருத்தி நிறைவேற்ற இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட அறிக்கையில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலே அதை எப்படி கட்டுப்படியாகக் கூடிய திட்டமாக (remunerative scheme) மாற்றலாம் என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆனால் நடை முறையில் பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன கிராமம், ஹரிஜன காலனி என்று எதைக் குறிப்பிடுவது என்பதிலே சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். ரெவென்யூ கிராமம் ஒன்றாக இருக்கலாம். அல்லது ஒரு ரெவென்யூ கிராமத்தில் பல ஹாமிலெட்ஸ் இருக்கலாம். ஹரிஜன கிராமம் என்று ரெவென்யூ அதிகாரிகள் சொட்டிப்பிகேட் கொடுத்தாலன்றி, ஹரிஜன நிதியிலிருந்து பயன்படுத்திக் கொள்வதில் சிரமம் இருக்கிறது. சில ஊர்களில், காலனிகளில் ஒன்றிரண்டு ஹரிஜனர் அல்லாதவர்கள் இருக்கலாம். அவ்விடங்களை ஹரிஜன கிராமம் என்று ரெவென்யூ அதிகாரிகள் சொட்டிப்பை பண்ணுது நிலையில் ஹரிஜன நிதியிலிருந்து வழங்கப்படும் மானியத்தைச் செலவழிப்பதில் கஷ்டம் ஏற்படலாம். இத்தனை சத விகிதம் ஹரிஜனங்கள் வாழக்கூடிய கிராமமாக இருந்தால் அவை ஹரிஜன கிராமங்கள் ஆகும் என்று சர்ட்டிபை செய்து மது சர்க்கார் ரெவென்யூ அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலூர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும், மைனர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் கூட இந்த மின்சார வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அப்படி யிருந்தும் கூட, பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள சிறிதளவு பகுதிகளுக்கு, குறிப்பாக குக்கிராமங்களுக்கு இந்த மின்சார சக்தி எட்டவில்லை. மத்திய பகுதிகளுக்கு எட்டியிருந்தாலும் கூட, கரையோரமாக இருக்கும் பகுதிகளுக்கு—ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல, மேலும் பல பகுதிகளுக்குக் கூட—இன்னும் போய்ச் சேரவில்லை. இதன் காரணமாக பஞ்சாயத்து வரியாக்களில் வரிவசூல் செய்வதில் சிரமம் இருக்கிறது. சில இடங்களில் அதிருப்தி ஏற்பட்டு, வேகம் கொண்டு, அதன் காரணமாக லைட்களை உடைக்கும் துறப்பக்கிய நிலைமைகூட ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்து சத விகிதம் வருமானம் கிடைத்தால்தான் “remunerative scheme” என்று சொல்லும்பொழுது,

[Sri M. S. Selvarajan] [1st November 1958]

மின்சார இணைப்பில் விட்டுப்போன பகுதி ஒரு தெருவாக இருக்கலாம். அல்லது குக்கிராமங்களாக இருக்கலாம். ஹரிஜனப் பகுதிகளுக்கு ஹரிஜன மான்யத்தின் மூலமாக கொடுத்து விடலாம். தொழில் வளர்ச்சி அடையவேண்டிய பகுதியாக இருந்தால், அதற்கு மின்சார சக்தி கிடைத்து விடும். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள திட்டத்தின்படி, சிறு சிறு கிராமங்கள் விட்டுப்போகக் கூடிய அபாய நிலையிலிருக்கின்றன. பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, முற்பட்ட பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சாயத்து எரியாக்களிலே விடப்பட்டிருக்கும் கிராமப் பகுதிகளுக்கு விசேஷ மான்யம் அளித்தாயினும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

கடற்கரைப் பகுதிகளுக்கு, குறிப்பாக மீனவர் வசிக்கும் பகுதிகளுக்கு, மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதில் சிரமம் இருக்கிறது. கடற்கரையை ஒட்டிய ஒன்றிரண்டு தெருக்கள் மீனவர் வசிக்கும் பகுதிகளாக இருக்கலாம். அந்தப்பகுதிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதில் சங்கடங்கள் இருக்கலாம். அந்தப் பகுதிகளுக்கும் இந்த வசதி எட்டுவதற்கு, ஹரிஜன இலாகாவிலிருந்து எப்படி மான்யம் பெற்று ஹரிஜன கிராமங்களுக்கு வழங்குகிறார்களோ, அதே போல் மின் இலாகாவிலிருந்து விசேஷ மான்யம் பெற்று மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

குறைந்தபட்சக் கட்டணத்தை 50 ரூபாயிலிருந்து 6 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று குறைத்து விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்டியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லாத பிரதேசங்களில் பம்பு செட்டுகள் வைத்து கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் இரைப்பதற்கு தண்ணீர் வறட்சி, பம்புகள் கிடைப்பதில் தாமதம், நில வில்லங்கம் முதலிய கஷ்டங்களை உணர்ந்து பரிசாரம் கண்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்க அம்சம். ஆனால் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய வீடுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில் சிற்சில சிரமங்கள் இருக்கின்றன. “மெயின்டனென்ஸ்” செக்ஷன் என்றிருக்கிறது. வீடுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கக் கூடிய சிப்பந்திகள் நியாயமாக நடந்துகொள்வதில்லை என்று அவதூறுகள் வருகின்றன. இதனால் கிராம மக்கள் மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். இதை நிவர்த்திக்க அமைச்சர் அவர்கள் தக்க முயற்சி எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மின்சார இலாகாவிலே, மெயின்டனென்ஸ் செக்ஷன், கமர்ஷியல் செக்ஷன், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் செக்ஷன் என்று பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. எங்கே எந்த செக்ஷன் இருக்கிறது என்று தேடிப்பிடிக்க வேண்டி இருக்கிறது. பல பிரிவுகளாக பல இடங்களில் இருப்பதால், யாரிடத்தில் போய் எதைச் சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை. கட்டிட சிரமம் இருந்த போதிலும், கூடுமான வரையில், இந்த எல்லா செக்ஷன்களும் ஒரே இடத்தில் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமேயானால், ஜனங்கள் கஷ்டப்பட மாட்டார்கள்.

மின்சார இலாகாவிலுள்ள சிப்பந்திகளின் குறைகளை மின்சார போர்டு உணர்ந்து அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு கொடுத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. சமீப காலத்தில் நிறைவேற்றிய திட்டங்களும், இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டங்களும் நமது ராஜ்யத்திற்கு பெரும் சொத்து போன்றது. எப்படி ரெயில்வேக்களில் போடப்பட்ட 800 கோடி ரூபாய் மூலதனம் நமது தேசத்திற்கு ஒரு பெரிய சொத்தாக இருக்கிறதோ, அதே மாதிரி இந்த பல்வேறு மின்சாரத் திட்டங்களிலே போடப்பட்ட மூலதனம் நமது ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பெரும் சொத்தாக இருக்கும். இந்த 10 சத விதிகமாக இருப்பது எங்கே 18 ஆக மாற்றப்படுமோ என்ற பந்தம் இருக்கிற நேரத்தில், ஆங்காங்கே கிடைக்கும் தேக்கு, புனை போன்ற பொருள்களையும் அவை போன்ற உறுதியான இதர மரங்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டால், இருப்பு, உருக்குக்காக செலவிலும் பணம் குறையும். மேலும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இந்தத் திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு மான்யம் பெறுமுடியுமோ, அதைப் பெறுவதுடன், கானடியன் எய்ர்டு புரோகிராம், கொழும்புத் திட்டம், ரஷிய உதவி இவைகளையும்

1st November 1958] [Sri M. S. Selvarajan]

பெற்று, தொழில் துறையில் பின்தங்கியிருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களிடம் கடன் கேட்பொழுது ஒடோடியும் வந்து கைகொடுத்து உதவினார்கள். இப்பொழுது தனியார் நடத்தும் எட்டு கம்பெனிகளையும் எவ்வளவு சீக்கிரமாக எடுத்து, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து, இந்த போர்டார் வசத்தில் ஒப்புவக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு இன்னும் இத்துறையில் நாம் அபிவிருத்தி அடையமுடியும். கம்பெனிகளின் மூலம் பல இடங்களில் 3 வருஷங்களுக்கு முன்பே திட்டங்கள் போடப்பட்டிருந்தும், இன்னும் அவைகள் முடிவு பெறவில்லை. கம்பிகளெல்லாம் போடப் படுவேண்டியிருக்கின்றன. வீடுகளில் “வெரிங்” போடப்பட்டு முடிந்திருந்தும் கூட, கம்பெனியார் கரண்டு கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொடுப்பதற்குமில்லை, எடுப்பதற்குமில்லை. இதுதான் மிகுந்த கஷ்டம் உணரப்படுகிறது. பல லட்சக் கணக்கான ரூபாயை மக்கள் கடன் கொடுக்க முன்வருகிறபொழுது, மேலும் கொஞ்சம் செலவு செய்து எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் ராஜ்யம் பூராவிலுமுள்ள கம்பெனிகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராஜ்யம் பூராவும் ஒளி பெறக்கூடிய திட்டமாக இருப்பதற்கு வேண்டிய சகல முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜில்லாதோறும் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை நிறுவி ஆங்காங்குங்கு உள்ள சிரமங்களைப் போக்குவதற்கு அவைகளுடைய அபிப்பிராயங்களையும், ஆலோசனைகளையும் பெற்று, நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு தெம்பு கொடுக்கும். சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்கள் பல நல்ல அம்சங்களுடோடு கூடியதாக இருப்பதால், அவை மிகவும் வரவேற்கத்தக்கவை என்பது என்னுடைய மனவெண்ணம் அபிப்பிராயம்.

SRI P. U. SHANMUGAM : சட்டமன்றத் தலைவி அவர்களே, மின்சாரத் துறையில் இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் நம்பித்திட்டி விவாதத்திற்கு மட்டும் என்று கொடுத்திருக்கிற மின்சார இலாகா வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற வேளையில், நான் குறைகளைச் சொன்னால், அவைகளை குறைகளாகக் கருதி எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வழக்கமாக பாடுகிறதையே பாடுகிறார்கள் என்று எண்ணால், அவைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று கேள்வி நேரத்தின்பொழுது பதில் அளிக்கையில் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் எப்பொழுதுமே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லுவார்கள் என்று, அதுபோலவே தெற்கே நம் மின்சார இலாகா வளர்கிறது, வடக்கே தேய்கிறது என்று பெருமையோடு சொன்னார்கள். அதை காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் மேஜை மீது கைதட்டி வரவேற்றார்கள். நான் கவனித்துக்கொண்டிருந்தேன். புத்தகத்தைப் படித்துப் பார்த்ததில் நாம் முதலிலே இலாகா, மூன்றாவதாக இருக்கிறோம் நாம் என்பதை தெரிந்து கொள்ளலாம். நான் ஒன்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மின்சார இலாகாவில் வங்காளமும், பம்பாயும் உற்பத்தி செய்கின்ற அளவு, உபயோகப்படுத்துகின்ற அளவு, நம்மெல்லாம் மிக அதிகம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தமது குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பம்பாயும் வங்காளமும் மின்சாரத்தை பயன்படுத்துவது தொழில் துறைக்கு என்றும், சென்னையிலே நாம் விவசாயத்திற்கு அதிகமாக பயன்படுத்துகிறோம் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் பெருமைப் பட்டுக்கொண்டார்கள். வடக்கே இருக்கிற மற்ற மகாணாங்களில் தொழில் துறைக்கு மின்சாரத்தை அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றால், தெற்கே தொழில் துறைக்கு அதிகமாக மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிற அளவுக்கு தொழில் வளரவில்லை, அதனால் அதற்கு அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவும் இல்லை. எனவே தான் ஆசைத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிடப்பொழுது அவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள்.

11-30
a.m.

[Sri P. U. Shanmugam] [1st November 1958]

அடுத்து, விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசிய கனம் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 7 அங்கத்தினர்களை.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் ஏதோ தொழில் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் மின்சாரம் அதிகமாக கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

SRI P. U. SHANMUGAM : கொடுக்கவில்லை என்று நான் சொல்ல வில்லை.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : இப்பொழுது விவசாயத்திற்கு கொடுக்கக்கூடிய 17 பர்சண்டை இன்னும் குறைத்துக்கொண்டு, தொழிலுக்குக் கொடுத்தால் அங்கத்தினர் அவர்கள் சம்மதிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன். கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு கொடுக்கமுடியாத நிர்ப்பந்தம் இப்பொழுது இருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM : அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்லியதை தவறுதலாக புரிந்துகொண்டார்களோ என்று ஐயுறுகிறேன். தெற்கே தொழில் வளர்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது என்று நான் குறிப்பிட்டேனே ஒழிய, தொழில் துறைக்கு அவர் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்றே அல்லது விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்தை குறைக்க வேண்டுமென்றே நான் குறிப்பிட்டவில்லை என்பதை தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட கனம் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 7 அங்கத்தினர்கள் நியமிப்பதற்கு சட்டம் இருந்தம்கூட, 5 பேர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று. அதிலும் ஒருவர் விலகிவிட்டார். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று அவர்கள் கேட்டார்கள். அதேமாதிரியாக நானும் ஏன் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று சர்க்காரைக் கேட்டால், “நான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்” என்று சர்க்கார் கட்சியில் உள்ளவர்கள் என்னை என்னமாகச் பேசமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏன் நியமிக்க வில்லை? சென்னை சர்க்கார் அலுவலகத்திலுள்ள காரியதரிசிகளை நியமித்துவிட்டு இருக்கிறார்கள். அமைச்சர் இதற்கு சமாதானம் கூறும்போது “இது குழந்தைப் பருவத்தில் (இன்பண்ட்) இருக்கிறது. எனவே சர்க்கார் காரியாலயத்தில் இருக்கிற காரியதரிசிகளை நியமித்திருக்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து, அவர் சொல்லும்போது “கன்ஸ்டிடியூஷன் கவுன்சில்” என்று 15 உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்கள் கொண்ட குழுவை ஆலோசனை கேட்பதற்காக வைத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார். பதினைந்து அங்கத்தினர்கள் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் என்று சொல்லும்போது, 3 பேர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்திலிருந்தும், 2 பேர்கள் மேல் சபையிலிருந்தும் நியமித்துவிட்டு, பாக்கியுள்ள 10 இடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு நிரப்பியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். சர்க்காரால் நியமனம் செய்வது என்று இருப்பதைவிட இந்த சட்ட மன்றத்திலிருந்து 3 பேர்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பக்கூடாதா என்று நான்கேட்கிறேன். அப்படி நான் கேட்டால் “நாங்கள் தேர்தல் மூலம் வைப்பதை விட, இப்படிச் செய்வதிலே என்ன தவறு” என்று சொல்லக்கூடும். தேர்தல் முறை என்று சொன்னால் சட்ட மன்றத்திற்கு இப்பொழுது இருக்கும் அதிகாரம் பறிபோய் இருக்கிறதே, அதில் கொஞ்சம் சமாதானம் ஏற்படக்கூடும். பறிபோயிருக்கிற அதிகாரம் என்று சொன்னால், முன்பு மின்சார இலாகா சம்பந்தமான மான்யக் கோரிக்கையை இங்கே பிரேரேபித்தார்கள். நாம் அதற்கு வாக்களித்து மான்யத்தை ஆமோதித்திருக்கிறோம். இப்பொழுது நமக்கு அந்த அதிகாரம் கிடையாது. அந்த அதிகாரம் இல்லாத நிலையில், எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாத இருக்கும் நிலையில், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களை நியமிப்பதைவிட தேர்ந்தெடுப்பதில் தவறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1st November 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

1958-59-ம் ஆண்டு மின்சார இலாகா வரவு செலவு திட்டத்தை கொடுக்கும்போது, 2 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை வருகிறது என்று சொல்லி, 4½ பர்சன்ட் வட்டி விகிதத்தில் கடன் பத்திரங்கள் வழங்குவதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்தது அந்த பற்றாக்குறையை சரிக்கட்படுத்துவதற்கான உத்தேசம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்து இன்னொரு பக்கத்தில் சொல்லுகிறார்கள், ரூ. 63 லட்சம் குறை இருக்கிறது என்று. 'Suitable steps will be taken by the Board to wipe out this deficit' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன பரிகாரம் கேட்கப்போகிறார்களோ, அதுதான் புரியவில்லை. கடைசியில் சொல்லுகிறார்கள், "நாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த மூன்று ஆண்டுகளில் அதிகமாக செலவு செய்துவிட்டோம். அடுத்து இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறோம்" என்று அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் : 'In order to enable the Board to meet Rs. 10 crores during each of the last two years of the Second Plan, the Government are considering the question of diverting to the Electricity Board for power projects in the Second Five-year Plan about Rs. 6 crores from the anticipated savings under other Plan heads.' மற்ற தலைப்புகளில் ஏற்படக்கூடும் என்று எதிர் பார்க்கக்கூடிய மிச்சத்திலிருந்து அனுப்புகிறோம், divert செய்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற திட்டங்களில் 6 கோடி ரூபாய் மிச்சம் ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, எப்படி திட்டத்தில் மிச்சம் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று எனக்கு புரியவில்லை. மிச்சம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா, அல்லது மிச்சம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறார்களா? மிச்சம் என்று சொன்னால், திட்டங்கள் கிடை யாதா, அல்லது போட திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் விட்டுவிடப்போகிறார்களா என்பது நமக்குப் புரியவில்லை. எந்த தலைப்பின் கீழ் 6 கோடி ரூபாய் மிச்சப்படுத்தி கொடுக்க இருக்கிறார்கள் என்று நமக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்து, மின்சார வெட்டைப்பற்றி சொல்லும்போது, எதிர் காலத்தில் சில ஆண்டு காலத்திற்காவது மின்சாரவெட்டு இருக்காது என்ற நம்பிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அந்த நம்பிக்கையை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடிக்கடி கிராமங்களுக்குத்தான் வெட்டுகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன? அதைப்பற்றி நாம் சற்று ஆராய வேண்டும். எந்த விதத்தில் அப்படிப்பட்ட வெட்டு ஏற்படுகிறது, அப்படி ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு ஏதாவது திட்டத்தை தேடிக்கொள்ள வேண்டாமா என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மாகாணத்தில் ஐந்து நகர சபைகளிலும், எட்டு தனிப்பட்டவர்களிடத்திலும் இந்த மின்சார உற்பத்தி ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எட்டும் ஐந்தாம் ஆக பதிமூன்று இடங்களில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு முன் எந்த அளவுக்கு எந்த ரேட்டுக்கு கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த அளவுக்கே இன்னும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும் அதே ரேட்டின் அடிப்படையில் இன்னும் வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்றும் மற்றும் சர்சார்ஜ் போடுவதைப்பற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தப் பரிசீலனை எப்பொழுது முடியும் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் விவசாயிகளிடத்தில் அக்கரை எடுத்துக் கொள்கிறார்களோ என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, இன்னும் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. பத்து ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் ஒரு முடிவும் செய்யவில்லை. ஏன் இவ்வளவு கால தாமதம்? நகர சபையினிடம் இருப்பதாவது போகிறது, என்னென்று உதை ஒரு க்வாசி கவர்ன்மென்டாக வைத்துக்கொள்ளலாம். தனிப்பட்டவர்களைப்பற்றி ஏன் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. அதைப்பற்றி கேட்டால் அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும், ஐம்பது கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி

[Sri P. U. Shanmugam] [1st November 1958]

கொடுத்தால் பத்து வருஷ தவணையில் திருப்பி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஐம்பது ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கிறது என்று சொன்னால், அதை பத்து ஆண்டு தவணையில் திருப்பி வாங்கவேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த பத்து வருஷ காலத்தில் அந்த பதிமூன்று கம்பெனிகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லையா? அதனால் சர்க்கார் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல் தனிப்பட்டவர்களிடம் விட்டு விடப்போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. பத்து வருஷங்களில் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தால் ஏன் அவைகளை இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக் கூடாது? அதனால் நமக்கு ஐம்பது லட்ச ரூபாய் லாபம் வரவில்லையா?

அடுத்தபடியாக ஒரு தனிப்பட்ட வீட்டில் மின்சாரத்திற்காக கட்ட வேண்டிய சர்சார்ஜ் பணத்தைக் கட்ட ஒரு நாள் தவறி விட்டாலும் மின்சார இலாகா அவன் வீட்டிற்கு வந்து விசையை எடுத்துவிரித்தார்கள். அதைப்போலவே மினிமம் சார்ஜ் கட்ட வேண்டிய ஒரு விவசாயி கிராமங்களில் கட்டுவதற்கு ஒரு நாள் தவறிவிட்டாலும், ஒரு வாரம் அல்லது பத்து நாள் தவறி விட்டாலும் அவனைக் குமுப்பி விட்டு பணம் ஏன் கட்டவில்லை என்று கேட்டுவிட்டு மின்சாரம் கொடுப்பதை தடுத்து விரித்தார்கள். அரை அல்லது முக்கால் ரூபாய் கட்டாமல் இருந்தாலும் மின்சாரம் கொடுப்பதை தடுத்து விரித்தார்கள். அப்படி ப்யூனை எடுத்து விரிவதனால் அந்த வீட்டுக்காரருக்கும் சரி, விவசாயிக்கும் சரி அதை மறுபடியும் போடுவதற்கு ஐந்து ரூபாய் செலவாகிறது. இவ்வளவு தொல்லைகள் அங்கே இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளை எல்லோரும் அனுபவிக்கிறார்கள். இதையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டு தானிருக்கிறோம். இதை ஏன் நிவர்த்திக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரை நான் கேட்கிறேன்.

டிபிரம் கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால்—அது வெள்ளைக்கார கம்பெனி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் வெள்ளைக்காரர்களுக்கு அடிவருடி என்று சொல்லுகிறார்களே—அதை என்ன செய்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து இரண்டு லட்சத்தி இருபத்தி ஏழு ஆயிரம் ரூபாய் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தியதற்கான சார்ஜை இன்னும் வாங்கவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்பது தெரியவில்லை. அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்யாமல் ஏன் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்? ஆடிப் ரிப்போர்ட்டில் வரும் அளவிற்கு அதை விட்டு வைத்திருப்பானேன்? ஆனால் அப்படி ஏழைகளிடம் விட்டு வைக்கிறார்களா? ஏழை வைத்திருந்தால் அவனுடைய வீட்டிலுள்ள லிவையை கழட்டி விரித்தார்கள். ஆனால் வெள்ளைக்கார கம்பெனி என்பதற்காக அவர்களிடமிருந்து இந்த இரண்டு லட்சத்தி இருபத்தி ஏழு ஆயிரம் ரூபாயை இன்னும் ஏன் வசூல் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்? அதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. இதைக்கண்டு தொழிலாளர்கள் சம்மா இருக்கமாட்டார்கள். இதற்கு சர்க்கார் தக்க சமாதானம் சொல்லவேண்டும். அப்படித் கேட்டால் எதாவது சமாதானம் சொல்லுவார்கள். அவைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் பொது மக்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அது பொதுப்பணம். இதற்கு சர்க்கார் என்ன சமாதானம் சொல்லப்போகிறார்கள் என்பதை எதிர் பார்க்கிறேன்.

அந்த தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கையின் பேரில் ஒரு கமிஷன் நியமித்து அதுவும் விசாரணையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இண்டிரம் ரிஸீப் நான்கு ரூபாய்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை இன்னும் 1½ மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் பிறகு அவர்கள் எழுதி கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கைகள் எல்லாம் குப்பைத் தொட்டிக்குத் தான் போகப்போகிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் நான் ஒன்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரத்தை தொட்டால் உடனே ஷாக் அடிக்கும். அதைப்போலவே ஊழியர்களுக்கு ஒன்றும் செய்யாவிட்டால் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அது எந்த நிலைமையில் கொண்டுபோய் விடும் என்பதை நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கிறேன். தொழிலாளர்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு அவ்வளவு

1st November 1958] [Sri P. U. Shanmugam]

அனுபவம் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டிய அக்கரையைக் காட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், அவர்களுக்குத் தேவையானதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri T. K. SUBBIAH : சட்டமன்ற தாற்காலிக தலைவி அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்னை மாகாணத்தில் மின்சாரம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என்று பெருமைகொள்ளும்படியான நிலையில் நானும் பெருமைப்படுகிறேன். இருப்பினும் குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவாரியாக ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தைப் பார்க்கும்போது திருச்சி ஜில்லா மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. எனக்குத் தெரிந்தபடியில் பெருமைபடக்கூடிய அளவில் அது முன்னேற்றமடையவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். மற்ற ஜில்லாவுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது போர்டர் நடத்தக்கூடிய மின்சார உற்பத்தி நிலையங்கள்தான் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை அதிகமாக விநியோகித்து வருகின்றன. அதன் மூலமாகத்தான் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று நினைக்கிறேன். 1947-ல் சுயராஜ்யம் அடைந்த பிறகு 1958 வரையிலும் ஒரு பகுதியிலாவது —எங்கள் உடையார்பாளையம் தாலுகா பகுதியிலாவது எந்த விதமான முன்னேற்றமும் அடையவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், யார் சமூகத்தில் ஒத்துழைக்கவில்லையோ அவர்களுக்கு நீர் இல்லை நெருப்பு இல்லை என்று சொல்லுவார்கள். அதுபோல் அல்லவா உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் நீரும் இல்லை, நெருப்பும் இல்லை. அங்கே நீரிலும் அபிவிருத்தி அடையவில்லை, நெருப்பிலும் அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்று சொல்லலாம். மின்சாரம் அங்கே இல்லை என்பதால் அங்கே நெருப்பு இல்லை. பக்கங்களில் மின்சாரம் வரவில்லை அதனால் அங்கு மின்சாரத்தை பாப்ப முடியவில்லை என்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. பக்கத்து ஜில்லாவில் அணைக்கரை வரையில் மின்சாரம் பரவி இருக்கிறது. வட பகுதியைப் பார்க்கும்போது ஸ்ரீமுன்னம் வரையில் மின்சாரம் பரவி இருக்கிறது. ஆனால் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் மின்சாரம் வரவில்லை.

(Mr. Speaker in the Chair)

எங்கள் பகுதி நீர் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும் என்று கேட்டால் அங்கு இயற்கை வசதி இல்லை, ஆறுகள் இல்லை, அதனால் அபிவிருத்தி செய்து முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மைதான். இயற்கையின் காரணமாக, அங்கு பல ஊற்றுக் கிணறுகள் இருப்பதால் அவைகளுக்கு பம்புகளை வைத்துக்கொடுத்து நீர் அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்கலாம். அங்கே ஊற்றுக் கிணறுகள் இருக்கின்றன, அவைகளை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று சென்னை கவர்ன்மெண்ட் பரீட்சை பார்த்து அந்தப் பகுதிக்கு 6 அல்லது 7 பம்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அங்கே தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மின்சாரம் வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே அந்த பகுதியில் தண்ணீர் வாதி இல்லாத காரணத்தால் மின்சார சப்ளை கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மின்சாரம் அதிக தூரத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கும் இல்லை. எங்கள் தாலுகாவில் மேஜர் பஞ்சாயதாகிய அரியலூர் பஞ்சாயத்திலும், கீழப்பலூர் பஞ்சாயத்திலும் மின்சாரம் இருக்கிறது. கீழப்பலூர் பஞ்சாயத்தின் மற்ற பகுதிகளும் கீழையூர் கிராமம் இப்படி அங்குள்ள சுமார் பத்து கிராமங்கள் மின்சார அபிவிருத்தி அடையவில்லை. அதற்குக் காரணம் குறிப்பாக இந்தக் கம்பெனிகள்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த போர்டர் அந்தக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டு அபிவிருத்தி அடைய எவ்வளவு முன் சலுகை காட்டுகிறார்களோ அவ்வளவு நல்லது.

[Sri T. K. Subbiah]

[1st November 1958]

அப்படிச் செய்யும்போது குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவில் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமே என்று சொல்லலாம். குறிப்பாக இந்த தாலுகாவில் அதிகமான பகுதிகளில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படாததால் அதிகப்படியான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஜில்லாவாரியாக எடுப்பதில் அதிக சிரமம் இருந்தால் குறிப்பாக உடையார்பாளையம் தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வினாவில் மின்சார முன்னேற்றமடையச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் தேசிய விஸ்தரிப்பு பகுதிகளில் அதிக சலுகைகள் காட்டுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி பார்த்தாலும் எங்கள் தாலுகாவில் தேசிய விஸ்தரிப்பு பகுதிகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் குறிப்பாக திருமானூரில் தேசிய விஸ்தரிப்பு பகுதி இருக்கிறது. அங்கு சுமார் பத்து மைல் தூரத்தில் பத்து பஞ்சாயத்து கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த பத்து பஞ்சாயத்துகள் தேசிய விஸ்தரிப்பு பகுதியாக இருந்தபோதிலும் அந்தப் பகுதிகளில் அபிவிருத்தி காண முடியவில்லை. ஆனால் விவசாயிகள் தங்களையே உபயோகத்திற்கு என்று சொல்லக்கூடிய நிலங்களில் போரிங் பைப்புகள் நிறைய வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே சுமார் 50 அல்லது 60 ஆயில் எஞ்சின்கள் வேலை செய்கின்றன. அப்படி இருந்தும் அங்கே இன்னும் மின்சாரம் இதுவரைக்கும் கொடுக்கவில்லை. இதை முக்கியமாக கருதி அந்தப் பகுதியில் மின்சார அபிவிருத்தி செய்வதற்காக எடுத்துக்காட்டாக இங்குள்ள சேஷசாமி கம்பெனியை அரசாங்கம் எடுத்து நல்ல முறையில் உடையார்பாளையம் தாலுகாவிற்கு மின்சாரம் கொடுத்து அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-50 **SRI J. MATHA GOWDER :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, a.m. மின்சார அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த அறிக்கையிலே, இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டிலேயே சென்னை மாநிலம் மின்சாரத்திலே முதன்மையாக விளங்குகிறது என்பதைக் காண்கிறோம். அதைக் குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆனால், அதே நேரத்திலே, இந்த நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி மின்சாரத்திலே பயன் அடையவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்தைக் குறைசூறும் நோக்கத்தோடு எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்வதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. நாங்கள் எங்களுடைய பேச்சில் மத்திய சர்க்காரைப்பற்றி குறைசூறிய பேச்சினால், வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம் என்று அங்கலாய்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய பேச்சிலே நம்முடைய மாநிலம் மூன்றாவது ராங்கிலே இருக்கிறது என்று பேசியிருக்கிறார். இப்பொழுது பேசுகிற கனம் உறுப்பினர் நம்முடைய மாநிலம் மின்சாரத் துறையில் முதன்மையாக இருக்கிறது என்று பேசுவதோடு அல்லாமல், வட நாடு வளருகிறது, தென்னாடு தேய்கிறது என்ற வாதத்தையும் இங்கு சொல்கிறார்.

MR. SPEAKER : உங்களுக்குப் பேச வாய்ப்பு ஏற்படும்போது நீங்கள் பதில் சொல்லுங்கள்.

SRI J. MATHA GOWDER : ஆனால், அவர்கள் பேசுவதைப் பற்றி யாரும் அங்கலாய்த்துக்கொள்ளவில்லை. கூத்துக்குக் கோமாளி இருந்தது மாதிரி பேசிக்கொண்டே போகட்டும்; வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை.

(கனம் அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீ ப. உ. சண்முகம், ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்த சாமியும் எழுந்தனர்.)

MR. SPEAKER : “மாதிரி” என்றுதான் சொன்னார்.

1st November 1958]

(கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி மறுபடியும் எழுந்தார்.)

MR. SPEAKER : When I am on my legs, the hon. Member cannot stand. I would appeal to hon. Member Sri Matha Gowder not to use strong language in his speech.

SRI A. GOVINDASAMY : பயித்தியக்காரத்தனமாகச் சொல்கிறார். அப்படியெல்லாம் அவர் சொல்லலாமா ?

SRI P. U. SHANMUGAM : “ பயித்தியக்காரன் மாதிரி ” என்று சொன்னால், அவர் ஒத்துக்கொள்வாரா ?

MR. SPEAKER : அவர் சொன்னார் என்றால், உங்களுக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும்போது பதில் சொல்லுங்கள்.

SRI J. MATHA GOWDER : புத்தகத்திலே இருக்கக்கூடிய அட்டைகளிலும்கூடச் சொட்டைகள் இருப்பதாக சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். முதல் அட்டையிலே நம்முடைய மாநில சர்க்காருடைய சின்னம் இருக்கிறது. இரண்டாவது பக்கத்திலே மத்திய சர்க்காருடைய சின்னம் இருக்கிறது என்று இப்படியாகச் சொல்லிக்கொண்டு ஏதோ அட்டையிலே இருக்கக்கூடியதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால்....

SRI M. P. SARATHI : இதற்கு முன்பு வெளியிட்ட புத்தகங்களில் ஒரு புத்தகத்திலாவது அம்மாதிரி வந்திருக்கிறதா என்று மாதா கவுடர் அவர்களை நான் கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அவர் சொல்கிறார் என்றால், நீங்களும் சந்தர்ப்பம் வரும்போது பதில் சொல்லுங்கள்.

SRI M. P. SARATHI : தனக்குத்தான் தெரியும் என்று பேசுகிறார்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் பேசும்போது பதில் கொடுங்கள் ; நான் அதை அனுமதிக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் மாதா கவுடர் அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் பேசுவதில் தவறு இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால், நீங்கள் பேசியதற்கு மற்றவர்கள் பதில் கொடுத்தால், அப்பொழுது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எடுப்பவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்றாலும், சண்டை எதற்கு ? சமாதானமாகப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். ஆங்கிலத்தில் “ அப்பீல் ” என்று சொல்லுவார்களே அந்த முறையில் உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இப்பொழுது கேட்காவிட்டால், அவர்கள் பின்னால் பதில் கொடுத்தால், தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையின்பேரில் பேசும்போது கட்சிச் சண்டை எதற்கு ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : உண்மை என்ன என்று அவர் சொல்கிறார்.

SRI J. MATHA GOWDER : அவர்கள் எனக்கு முன்பு பேசி விட்டதால், நான் பேசவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஸ்பீக்கர் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகு நான் இனி கிளப்புவது இல்லை.

குந்தா திட்டத்தைப் போன்ற மாபெரும் திட்டம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இப்பொழுது நடைபெற்றுக்கொண்டு வருவதைப்பார்த்து நாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம். பெரியாறு திட்ட வேலை முடிந்த பிறகு நம்முடைய மாநிலத்திலேயே மின்சக்தி குறைவு அதிகமாக

[Sri J. Matha Gowder]

[1st November 1953]

இருக்காது. குறைவு சற்று இருந்தபோதிலும், அதுவும் மாண்துன், காலத்தில் நிவர்த்தியாகிவிடும் என்பதைப்பற்றி ஓரளவு நாம் சந்தோஷப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். குந்தா திட்டம் முடிந்ததும் நம்முடைய மாநிலத்திலே மின்சக்தியினுடைய விஸ்தரிப்பு ஓரளவு எல்லா இடங்களுக்கும் பூர்த்தியாகலாம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே, எந்தத் திட்டங்களைப் போட்டாலும், அந்த திட்டங்கள் நடைபெறக்கூடிய இடங்களிலே, திட்டத்தை தாமதப்படுத்துவதற்காக அங்கும்சுட சில அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, திட்டத்திற்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடிய நிலையிலே, தாமதப்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே, கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமான விஷயம். தொழில் வளர்ச்சி பெருக வேண்டும். அதற்காக மின்சக்தி அதிகமாக வேண்டும் என்று நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் அக்க நேரத்தில், மின்சக்தியை அதிகரிக்கும் வண்ணம் ஏற்பட்டுள்ள திட்டங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களிடையே கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது என்ன பேசுவது என்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. இவ்வளவு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமையில் அரசியல் கட்சிகள் அங்கு கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் குந்தாவிலே நான் கேள்விப்பட்டேன்—சிலர் அங்கு நேரடி நடவடிக்கை என்றும், உண்ணா விரதம் என்றும் ஆரம்பிக்கப்போவதாக விளம்பரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, குந்தா திட்டம் பூர்த்தியாவதைப் பாதிக்கும் அளவில், திட்டம் பூர்த்தியாவதை நெடுநாளைக்குத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அளவில், அது பூர்த்தியடையக்கூடாத அளவில் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களா என்பதைத்தான் நாம் யூரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகை வேண்டியதுதான். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இதிலே வேலை செய்பவர்கள் பர்மனென்ட் தொழிலாளர்களா, டெம்பரரி தொழிலாளர்களா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் சொல்கிறார்கள்—டெம்பரரி தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்களையெல்லாம் பர்மனென்ட் ஆக்கவில்லை சர்க்கார், பர்மனென்ட் ஆக்க சர்க்கார் தவறிவிட்டது என்று. அவர்களை எப்படிப் பர்மனென்ட் ஆக்குவது? கீழ்ப்பவானி அண்ணக்கட்டுத் திட்டத்தில் வேலை செய்த தொழிலாளர்கள், அந்தத் திட்டம் முடிந்த பிறகு அனுப்பிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் அவர்கள் எங்கேயோ இருந்துவிட்டு மறுபடியும் குந்தா திட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களையெல்லாம் பர்மனென்ட் செய்யவேண்டுமென்றால் அது எப்படிச் செய்யமுடியும்? அவர்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்தால், அவர்களைப் பர்மனென்ட் ஆக்க முடியுமே தவிர, விட்டு விட்டு வேலை செய்தால், அவர்களை எப்படி நிரந்தரமாக்குவது? தொடர்ந்தாற்போல் அவர்கள் வேலையில் நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களை நிரந்தரமாக்க முடியும். டெம்பரரியாக இருந்தவர்கள் டெம்பரரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்களை நிரந்தரமாக்க முடியாதிருந்தம்கூட, அவர்களிடத்திலே புகுந்துகொண்டு கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். குந்தா திட்டம் மிக முக்கியமான திட்டம். எஸ்சனியில் திட்டம். இதுபோன்ற திட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் எந்த விதமான நேரடி நடவடிக்கையிலோ வேறு எந்தவகையிலும் பாதிக்கும் படியான நடவடிக்கையிலோ இறங்கக்கூடாது என்றும், அப்படிச் செய்தால் அது சட்ட விரோதம் என்றும் அவர்களுக்கு அறிவித்து உத்தரவு பிறப்பித்தால் மிக நலமாக இருக்கும். இந்த திட்டமும் கூடிய சீக்கிரத்தில் பூர்த்தியடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார போர்டார் அவர்கள் தயவு செய்து நல்ல விதத்தில் மக்களுக்குப் பயன்பட ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவிலே காட்டேரி மின்சாரத் திட்டம் இருக்கிறது. அதை ஏற்கெனவே வெள்ளைக்காரர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு ஏதோ காரணங்களால், யுத்த காலத்திற்குப் பிறகு அதை மூடி விட்டார்கள். அந்த அணை அப்படியே இருக்கிறது. அது கட்டியவுடனே

1st November 1958]

[Sri J. Matha Gowder]

மின்சக்தி உபயோகப்படுத்துவது அதிகமாக இல்லை. தண்ணீர் தேங்கிக் கொண்டிருந்த இடத்தில் மணல் அடைந்த காரணத்தால், மேற்கே விவசாயம் செய்வதைப் பாதிக்கக்கூடிய அளவிலே தண்ணீர் தேங்கிக் கொண்டு, அதிகமாக சேதம் ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மின்சார இலாகா அமைச்சரிடத்தில், அவர் நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு வந்திருந்தபோது நான் சொல்லியிருந்தேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் இதை எடுத்து நடத்தினால் நமக்கு லாபகரமாக இருக்கும் என்று நான் யோசிக்கிறேன். ஏற்கனவே அது பூர்த்தியடைந்த திட்டம். ஏற்கெனவே மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப் பட்டது. அந்தத் திட்டத்தையும் மறுபடியும் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஸெயின்ட் காதரின் நீர் வீழ்ச்சியின் அருகில் ஒரு அணைக்கட்டுத் திட்டமும் இன்னொரு இடத்தில் இன்னொரு அணைக்கட்டுத் திட்டமும், ஆக இரண்டு அணைத்திட்டங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சரீரே செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன நிலையில் இருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. அந்தத் தண்ணீரைக் கட்டுப்படுத்தினால், அங்கே மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்கு முடியும். அதையும் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்கும்படியாக நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும்போது கிராமப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் ஒன்று செய்கிறார்கள். அந்த கிராமத்திற்கு மின்சாரம் வேண்டுமானால் அந்த கிராமத்தில் உள்ள 50 பேர்களோ அல்லது 100 பேர்களோ தாங்கள் விளக்குகள் போட்டுக் கொள்வதாக விண்ணப்பம் செய்து விடுகிறார்கள். அந்த விண்ணப்பம் செய்த பிறகு மின்சாரம் வருவதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் பிடித்து விடுகிறது. மூன்று ஆண்டுக்குப் பிறகு அங்கே லைன் போகும்போது எல்லோரையும் மின்சாரம் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சிலர் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் விண்ணப்பம் செய்து 3 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வந்ததால், அன்றைக்கு விண்ணப்பம் போட்டாலும், அப்போதைக்கு மின்சாரம் எடுத்துக்கொள்ள வசதியில்லையென்று விட்டுவிடுகிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் சரியானபடி கவனிக்காமல் இருந்து விட்டு பிறகு இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து மொத்தமாக மினிமம் சார்ஜஸ் அத் தனையையும் உடனடியாகக் கட்டவேண்டும், இல்லையென்றால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக, சொத்துக்களை ஜப்தி செய்தாவது வசூல் செய்யப் படும் என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். அவர்கள் உடனடியாக 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் ரிடத்தில் கூட விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறோம். எழுதிப் போட்டதற்காக அவர்களிடத்திலிருந்து வசூல் செய்யக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் சொல்லலாம், திட்டத்தில் இவ்வளவு ஆகிறது, அதைச் சரிக்கட்ட இத்தனை பேர்களிடையே லீடுகளுக்கு எடுத்துக் கொள்வதாக விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கத்தான் மின்சாரம் வில் தரிக்கப்படவேண்டும், ஆகையால் அப்படிச் செய்த பிறகு எடுத்துக்கொள்ள வில்லையென்றால் என்ன செய்வது என்று. இருந்தாலும் இந்த மாதிரியாக மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளாதவர்களிடமிருந்து தொகை வசூலிக்கக் கூடாது என்று தொகுலிக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவேயுள்ள எல்லாத் தொகைகளையும் வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக 12 பாக்டரிகள். நீலகிரியில் 12 பாக்டரிகள் அதிகமான அளவுக்கு இருக்கின்றன. சிறு சிறு 12 தோட்டக்காரர்கள் கூட பாக்டரி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கோட்டை காலத்தில் 25 சதவீதம், 50 சதவீதம் மின்சார சக்தி வெட்டு செய்கிறார்கள். ஆகையால் அந்த மாதங்களில் பாக்டரி வேலை செய்ய முடிவதில்லை. வேறு எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதம் நடத்தவில்லையென்றால், அதற்குப் பிறகு நன்றாக நடத்த ஏதுவாக இருக்கும். 12 மைப் பொறுத்த வரையில் அப்படியல்ல. 12 இலை பச்சை இலை. பன்னிரண்டு மணிக்குமேல் தாங்காது. கெட்டுப் போய்விடு

[Sri J. Matha Gowder]

[1st November 1958]

கிறது. அந்த 12 மணிக்ஞன் டீ பாக்கடிகுக் கொண்டுபோய் பக்குவப் படுத்தினால்தான் அது உபயோகமாகும். அதற்குமேல் போனால் இலேகனை உபயோகிக்க முடியாது. மின்சார சக்தியில்லாத காரணத்தினால் இந்த இலேகன் தாங்காத நிலைமை ஏற்பட்டு சென்ற கோடை நாட்களில் அதிக மான நஷ்டம் ஏற்பட்டது. எங்கள் ஜில்லாவான நீலகிரியைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமான நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையிலேயே ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பச்சை இலேகனை வெளியிலே கொட்ட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல இல்லாமல் நிரந்தரமாக மின்சார சக்தி கொடுக்கவேண்டும். இந்த நிலைமையை நன்கு கவனித்து நிரந்தரமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று பணி வன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில கிராமங்களில் கலெக்டஷன் செய்ய கலெக்டஷன் ஆபீஸர்கள் போடு கிறார்கள். நீலகிரியை எடுத்துக் கொண்டால், என்னுடைய கிராமமாகிய அரவேனு என்ற கிராமத்தில் 14 டீ பாக்கடிகள் இருக்கின்றன. மொத்தமாக மாதத்திலே 4,000 ரூபாய் இதிலிருந்து வசூலாகிறது. மின்சார இலாகாவுக்கு 4,000 ரூபாய் வசூலாகும்போது அங்கே கலெக்டஷன் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அந்த இடத்தில் ஒரு ஆபீஸ் ஏற்படுத்தலாம். அதில் எந்த விதக் கஷ்டமும் இல்லை. ஒரு ஊழியரைப் போட்டு கலெக்டஷன் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். இது போன்று அநேக இடங்களில், 2,000 ரூபாய் கலெக்டஷன் இருந்தால் ஒரு கலெக்டஷன் ஆபீஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும். இல்லையென்றால் 5 மைல்கள், 6 மைல்கள் மலைப் பிரதேசத்தில் நடந்து சென்று கட்டவேண்டுமென்றால் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்து போன்ற எந்த வித சௌகரியமும் இல்லாத பக்கத்தில் கலெக்டஷன் ஆபீஸ்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மிகவும் மன்றாடி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த அறிக்கையிலே ஏற்கெனவே சொன்னது போல கன்ஸல்டேட்டிவ் கவுன்ஸிலில் நம்முடைய சட்ட சபை அங்கத்தினர்களில் மூன்று பேர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நியமித்திருந்தாலும்கூட யாரை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் தரவில்லை. என்கு மின்சார உற்பத்தி அதிகம் ஆகிறதோ, என்கு மின்சார உற்பத்திக்கான வேலைகள் நடக்கின்றனவோ, என்கு மின்சாரம் இன்னும் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளைச் சேர்த்தால்தான் அந்த ஜில்லா வினுடைய குறைகளைப் பற்றிச் சொல்லமுடியும். நான் இப்படிச் சொல்வதால் என்னை நியமிக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. என்னை நியமிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. என்கெங்கே மின்சார வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றனதோ அங்கு இருக்கின்றவர்களைப் போட்டால் மின்சாரத் திட்டம் ஏற்படுத்துவதில் இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களை, மின்சாரத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான ஆலோசனைகளை சொல்லலாம். லோகல் அட்வைஸரி கமிட்டி ஏற்படுத்தும்போது அப்படி இருந்தாலும் பரவாயில்லை. அதையும் உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்போது மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் யாரிடத்தில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. அமைச்சரிடம் சொல்வதைத் தவிர வேறு யாரிடம் சொல்வது என்று புரியவில்லை. உடனடியாக இந்தக் கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH : தலைவர் அவர்களே, "இன்றைய 1958-59-ம் வருஷத்திய மின்சார வரவு செலவுத் திட்டத்தினிமிது பேசும்போது, இன்று மின்சார வெட்டு நீங்கிய பின்னும் பாபநாசம் எலெக்ட்ரிஸிடி லிஸ்டத்திலே இருக்கக்கூடிய பல குறைகளைப் பற்றி எனக்கு முன் பேசிய பல மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் குறிப்பிடாததைக் கண்டு மற்ற லிஸ்டங்களிலே இது மாதிரி இல்லாமலிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பாபநாசம் லிஸ்டத்திலே, குறிப்பாக விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில், தொழிற்சாலைகளுக்கும் மற்ற இண்டஸ்ட்ரிஸுக்கும் உள்ளது போலல்லாமல்,

1st November 1958] [Sri V. Subbiah]

குரூப் லிஸ்டம் என்று ஒரு புதிய முறையை, விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் மின்சாரத்தைப் பொருத்தமட்டிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த முறையில் செயல்படுகிறது என்றால் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டமாகவும் தொந்தரவு தரக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இந்த குரூப் முறையில் அவ்லிஸ்டெண்ட் வொயர்மேன் அல்லது லைன்மேன் இவர்களுடைய தயவில் மின்சாரம் உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இன்றையதினம் ஒரு விவசாயி நூற்று நடவு விடுகிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். காலையில் 6 மணியிலிருந்து 12 மணி வரையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஐந்து ஏக்கர் நடவு நட வேண்டியவன் பல கூலிகளை வைத்து நூற்று எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்றால் 9 மணி அளவிலே வேலைக்கு வருகிறார்கள், பிறகு 12 மணிக்கு வீட்டுக்குத் திரும்ப வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பல பாத்திகள் மிச்சமாக இருக்கின்றன. நூற்று மிச்சமாக இருக்கின்றது. அவர்கள் முழுக் கூலிகேட்கிறார்கள். இந்த அளவிலே இன்றைக்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பன்னிரண்டு மணிக்குப் பின்னால் இன்னொரு பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு குரூப் லிஸ்டத்திலே மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலைமை இன்று பாபநாசம் லிஸ்டத்திலே இருக்கிறது. இதற்கு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடித்தாகவேண்டும்.

இதற்கு முன்னால் அன்கனெக்டெட் மினிம் சார்ஜ் என்று இருந்தது. அதை இப்போது டாரிங் மினிம் சார்ஜ் என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு வருஷத்திலே (5 ஹார்ஸ் பவருக்கு கிட்டத்தட்ட) 50 ரூபாய் காரண்டிட் மினிம் சார்ஜஸ் கேட்கிறார்கள். இருநூற்று ஐம்பது ரூபாய் ஒரு வருஷத்திலே மின்சாரத்திற்காகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமா? அனனுவல் மினிம் சார்ஜ் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒரு வருஷத்திலே எவ்வளவு மின்சாரம் எடுக்கிறதோ அதற்கு அவன் கட்டிய பிற்பாடு, 250 ரூபாய் மினிம் சார்ஜ் என்று குறிப்பிட்டதில் 200 ரூபாய் கரெண்டு எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், பாக்கி 50 ரூபாய் அவசியமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதிலே இந்த மாதிரியான நிலைமை இருக்கிறது. மின்சாரம் கொடுப்பதிலே இன்றைய தினம் எத்தனை சார்ஜஸ் கேட்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மீட்டர் சார்ஜஸ் என்று கேட்கிறார்கள், அப்புறம் ஸர்சார்ஜ் என்று கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு அதிகமான அளவுக்கு மின்சாரம் அளிக்கிறோம் என்று பெருமைப்படுகிறோம். இன்றைக்கு பெரிய மில்கனிலே டிரான்ஸ்பார்மர் வாங்கி வைத்துக் கொள்ள உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்திற்கு யூனிட்டுக்கு அரை அணு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்பின்னிங், வீவிங் மில்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு 9 பைசா கேட்கிறார்கள். மீட்டர் சார்ஜ், ஸர் சார்ஜ் எல்லாவற்றையும் சேர்த்தால் 1½ அணுவுக்கு மேலேயே ஆகிறது. லைன்களில், அந்த கிராமத்தில் லைன் இருந்தாலும் கூட, விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க ஒரு போஸ்ட், இரண்டு போஸ்ட் ஒருவருக்காக நட வேண்டியிருந்தால், அவர்களுக்கு சப்ளை செய்யும் காலத்தில் அந்த போஸ்டுகளுக்குள்ள கிரயத்தை முன்னாலேயே கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல. கிணறுகளிலே தண்ணீர் இல்லாத காலங்களிலே, ரெவின்யூ அதிகாரிகளோ அல்லது மின்சார இலாகா அதிகாரிகளோ பார்வையிடும்பொழுது, 1 அடி, 2 அடி தண்ணீர் இருக்கக்கூடிய கிணறுகளிலேகூட தண்ணீர் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் எத்தனை மணி நேரத்திற்கு தண்ணீர் இறைக்க முடியும்? விவசாயிகளின் கதி என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பாபநாசம் மின்சார சப்ளைப் பொருத்தவரையில் விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நான்கு ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள தோட்ட நிலத்திற்கு 3 அல்லது 4 பேர்கள் பாகஸ்தர்களாக இருப்பார்கள். ஒரு ஆளுக்கு ஒரு ஏக்கர் வீதம் வரும். அதிலே ஒருவரைப் பிடித்து ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்கள் மின்சார ஊழியர்கள் ஒப்பந்தம் வாங்கி விடுகிறார்கள். மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொள்வது இல்லை. விவசாயிகளுக்கு

[Sri V. Subbiah] [1st November 1958]

விஷயத்தைத் தெளிவுபடுத்தாமலேயே, ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துவாங்கி விடுகிறார்கள். விவசாயிகளும் அவர்களை நம்பி அதிலே கையெழுத்திடுகிறார்கள். நழுண்டவைப் பூர்த்தி செய்வது கிடையாது. வெறும் கையெழுத்தாகட்டும் வாங்கி விடுகிறார்கள். மூன்று ஹார்ஸ் பவர் வேண்டுமென்றால் 5 அல்லது 7½ ஹார்ஸ் பவர் என்று எழுதிக் கொள்கிறார்கள். மொத்தம் இவ்வளவு “லோடு” என்ற அடிப்படையில், எவ்வளவு இருக்கவேண்டுமென்று கணக்கிட்டு, அவர்கள் பாரத்தை பூர்த்தி செய்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் நிலமுள்ளவன் ஐந்து ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டி யிருக்கிறது. விவசாயம் எப்படிக்கட்டி வரும். இது அவனுக்கு பெரிய பாரமாக இருக்கிறது. வருஷந்தோறும் அவன் கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி பல கேஸ்கள் உதவி எஞ்சினியரிலிருந்து சூப்பிரண்டென்டிங் எஞ்சினியர் வரை வந்திருக்கின்றன. ஏன் இதை நாம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டோம் என்று விவசாயி மலைக்கிற அவருக்கு இந்த இலாகாவின் வேலை செய்கிறார்கள். மின்சார இலாகாவில் வேலை பார்ப்பவர்களில் பவர் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். இன்னும் பவர் வேறு முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஆகவே ஒப்பந்தத்தில் என்னென்ன ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தி விவசாயிகளிடம் கையெழுத்து வாங்கவேண்டும் என்று சிப்பந்திகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவிட்டால் நலமாக இருக்கும். எனவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மேலும், இந்த குரூப் லிஸ்டத்திலே, நாத்து நடவை நடந்து கொண்டிருக்கிற காலங்களிலே, விவசாயிகள் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருக்கும் காலங்களிலே, “பியூலை” எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அதனால் “மோட்டார் பரன் ஆகிறது”. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டமாகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டியது. அந்த மோட்டாரை திரும்ப “wind” பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னால், அவன் அதை நூறு மைல்களுக்கப்பால் கொண்டு போய், ஏராளமான பணம் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி நடைமுறையிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகள் சில்லரை விஷயங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் இவ்விதக் குறைகளைப்பற்றிப் பேசவில்லை. பாபநாசம் லிஸ்டத்தில்தான் இக்குறைகள் இருக்கின்றன. அங்கே விவசாயிகள் அறுபது வித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையைத்தான் சொல்லுகிறேன். கூடுதலாகவோ, வேண்டுமென்றே ஒரு வார்த்தைகூட நான் சொல்லவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை நம்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சாரம் விநியோகம் செய்வதில் தொழில் துறைக்கும் விவசாயத் துறைக்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. போட்ட மூலதனத்திற்கு 10 சதவிகிதமாவது வட்டி வேண்டுமென்று சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதில் 5 சதவிகித வட்டியைக்கூட எதிர் பாராமல் மின்சாரம் வழங்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும். விவசாயிகளும் மின்சாரத்தைத் தாராளமாக வாங்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பாபநாசம், மேட்டூர் நிலையங்களிலிருந்து பெரிய, பெரிய “டவர் லைன்கள்” கொண்டு வருகிறார்கள். ஏழைகளாக இருக்கக் கூடிய ¼ ஏக்கர், ½ ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இது பாதிக்கிறது. அவர்களுக்கு தகுந்த நஷ்டஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தவிர, எலெக்டிரிக் மோட்டார், ஸ்டார்டர், பம்புசெட்டுகள், அவைகளை சர்க்கார் பாக்டரி வைத்தோ அல்லது வாங்கியோ விவசாயிகளுக்கு சப்ளைசெய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய நோக்கம். அப்பொழுதுதான் நியாயமான விலையிலே அவைகள் கிடைக்கும்.

1st November 1958] [Sri V. Subbiah]

இன்றையதினம் எல்லா மாகாணங்களையும்விட பெருமைப்படக்கூடிய வகையிலே ஏறத்தாழ 8,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்பட இருக்கிறது. நமது தமிழ் நாட்டிலே 70,000-க்கு மேற்பட்ட பம்பு செட்டுகள் ஒடுகின்றன. இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்காக வழங்கப்படும் மின்சாரத்திற்காக வாங்கப்படும் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டும். முக்கியமான தொழில்களுக்கும் இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைத்தால் நமது நாட்டிலே நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : நமது மின்சாரத்துறை சம்பந்தப் பட்ட மட்டில், விவசாயிகள் நன்மை பெறக்கூடிய அளவுக்கு ராஜ்யம் முன்னேற்றகரமான நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும் 1961-ம் ஆண்டு வரும்பொழுது, இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் திட்டங்கள் பூர்த்தியானாலும், நமது தேவையைப் பூர்த்தி பண்ணக்கூடிய நிலையில் வேண்டிய கிலோவாட்ஸ் கிடைக்குமா என்ற பயம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தற்சமயம் நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடியது மூன்று லட்சம் கிலோவாட்ஸ். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட கால முடிவில் 5½ லட்சம் கிலோவாட்ஸ் கிடைக்குமென்று தெரிகிறது. ஆனால் இதிலே இரண்டு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் மழையை நம்பிப் பெறக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். நெய்வேலித் திட்டத்தின் மூலமாக 1½ லட்சம் கிலோவாட்ஸ் கிடைக்குமென்று தெரிகிறது. மொத்தத்தில் சுமார் 50,000 கிலோவாட்ஸ் பற்றாக்குறையாக இருக்கலாம். மழை போதுமான அளவு இருந்தால் தான் இரண்டு லட்சம் கிலோவாட்ஸ் எதிர்பார்க்க முடியும். இப்பொழுது பலவிதமான திட்டங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்கள் பயனளிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் சர்க்கார் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு கிலோவாட்ஸ் கிடைக்குமா என்று சந்தேகப்படுவையுடையிருக்கிறது. இதை உத்தேசித்துத்தான் ஒரு அடாமிக் பவர் ஸ்டேஷன் வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் தெரிகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்திலோ அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பூர்த்தியாவதற்குள்ளோ ஒரு அடாமிக் பவர் பிளாண்டை நிறுவவது மிகவும் அவசியமென்று நினைக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் நமக்கு பற்றாக்குறை ஏற்படாது.

அடுத்தபடியாக, போர்டின் கொள்கைப்படி இது ஒரு கமெர்ஷியல் பாடியாக இருப்பதால் அநேக “unremunerative” ஸ்கீம்களை drop பண்ணிவிடுகிறார்கள். ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய்க்கு மேல் தொகை கட்ட ஏற்பட்டால், திட்டம் கைவிடப்படுகிறது. அந்த இடங்கள் ரொம்பவும் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அந்த மாதிரி விவசாயிகள் மின்சாரம் தேவை என்று கருதக்கூடிய இடங்களுக்கு, “unremunerative” ஆகியிருந்தாலும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து சப்லிடி பெற்றோ, அல்லது நமது அரசாங்கமே சப்லிடி கொடுத்தோ நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், அங்குதான் ரொம்ப உணவு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அங்குதான் ஜனங்களின் கஷ்டம் ரொம்ப இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கூட போர்டு 4 லட்சம் ரூபாய் ‘பாக்வேர்டு எரியா’ வுக்கு உதவி வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்லுவது ‘பாக்வேர்டு’ எரியாவுக்கு மட்டும் இல்லை. உதாரணமாக 5, 7 பம்பு செட்டுகள் தேவை என்றால், அங்கு ஸ்கீம் ‘ரெம்யூனரேடிவ்’ ஆக இருக்காது. ‘அன்ரெம்யூனரேடிவாக்’ இருந்தாலும் ‘ஸப்லிடி’ கொடுத்து உதவவேண்டும். சாதாரணமாக 50 ரூபாய் அதிகப்பச் சதுரவகையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்யங்களைப் பொறுத்தமட்டில், உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக பல அம்சங்களில் ‘ஸப்லிடி’ கொடுக்கிறார்கள். அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய உரங்களுக்கு ‘ஸப்லிடி’ கொடுத்துக் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்காக ‘ஸப்லிடி’ கொடுக்கும் தொகையிலிருந்து, 5, 6 பம்பு செட்டுகள் வரக்கூடிய இடங்களுக்கும் உதவித் தொகை கொடுக்கவேண்டும்.

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

[1st November 1958]

‘குரூப் லிஸ்டத்தைப்’ பற்றி எனக்கு முன் பேசியவர் குறிப்பிட்டார். நானும் அந்தத் தொகுதியிலிருந்துதான் வருகின்றவன். பத்து வருஷங்களாக பருவ மழையே இல்லாத ஒரு தொகுதி. அங்கு கரண்டை நம்பித் தான் உணவு உற்பத்தி செய்து வாழக்கூடிய நிலைமையில் மழை குறைவாக பெய்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது இந்த ‘குரூப் லிஸ்டத்தினால்’ நாங்கள் ரொம்பவும் அவதிப் படுகிறோம். காலை யில் 6 மணி நேரம் கரண்டு கொடுத்தால், கிணற்றில் இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரத்திற்குத்தான் தண்ணீர் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆறு மணி நேரத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம்போக பாக்கி நேரத்தில் கரண்டை உபயோகப்படுத்த முடியவில்லை. நான்கு மணிநேரம் கழித்துத்தான் கிணற்றில் தண்ணீர் ஊறுகிறது. பகல் பூராவும் கரண்டு கொடுத்தால்தான் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு விவசாயம் நடத்த முடியும். இரண்டு, மூன்று ஏக்கர் இருந்தால், ‘குரூப் லிஸ்டத்தில்’ ஒரு ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. இரவு நேரத்தில் மின் சாரம் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இரவு நேரத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது முடியாத காரியம். விவசாயிகளுக்குள்ள கஷ்டம் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். திட்டத்தைப் போட்டு விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை தெரியாமல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பகல் நேரத்தில் பூராவும் கரண்டு கொடுத்து, ‘குரூப் லிஸ்டத்தை’ எடுக்கக் கூடிய நிலைமையில் இப்பொழுது பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் அறிக்கையில் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, “டாரிப் ரேட்” ஒரு “ஹார்ஸ் பவருக்கு” ரூ. 6 என்று இருக்கிறது. அது ரொம்ப குறைந்த ரேட் தான். ஸர் சார்ஜ் 50 சத விதிகம் சேர்க்கிறார்கள். ஆதலால் சுமாராக ஒரு “ஹார்ஸ் பவருக்கு” ரூ. 9 வரும் என்று நினைக்கிறேன். இது ரொம்பவும் குறைவு. புதியதாக மின்சாரம் வேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. “டாரிப் ரேட்டை” 6 ரூபாய் என்பதை 12 ரூபாயாக உயர்த்தலாம். புதியதாக கேட்பவர்களுக்கு ரூபாய் 50 என்பதை குறைக்கவேண்டும். ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு 50 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அநேகம்-பேர்கள் இதனால் பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கு முடியவில்லை. உயர்ந்தபட்சம் ஹார்ஸ் பவருக்கு 25 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாயாக வைத்து, நஷ்டமாகும் தொகையை ஸப்ஸிடியாக சர்க்கார் கொடுத்து விட்டால் ஜனங்கள் அதிக ஊம்புசெட்டுகள் “வைக்க முன்வருவார்கள். இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் நாட்டின் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு வழி ஏற்படும். 50 ரூபாய் என்று இருந்தால் அநேகர் பம்புசெட்டுகள் வைக்கமுடியாது. அதிக ரேட் இவ்வளவுதான் என்று தீர்மானித்து பாக்கியை “ஸப்ஸிடி” யாகச் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும்.

ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருக்கும் கஷ்டங்களை போக்கு வதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், அல்லது ஒவ்வொரு system கீழும் வெல்பேர் ஆபீஸர்கள் தேவை. தொழிலாளிகளின் கஷ்டங்களை கவனிக்க மில் கனில் வெல்பேர் ஆபீஸர் போடுகிறோம். ரெயில்வேயில் சிப்பந்திகளின் கஷ்டங்களை தீர்ப்பதற்காக வெல்பேர் ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஜில்லா லெவல், அல்லது பிராஜக்ட் லெவலில் ஒரு வெல்பேர் ஆபீஸர் போட்டால், அடிக்கடி மக்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். உடனடியான பரிகாரம் தேடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். சர்க்காருக்கு முறையிட்டு, சர்க்கார் பிறகு போர்டுக்கு எழுதி பரிகாரம் காணவேண்டுமென்றால் ரொம்பவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு வெல்பேர் ஆபீஸர் போடுவது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது 3 மாத current charge பொலித் வாங்கப்படுகிறது. இது ஏழைகளுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாகத் தெரிகிறது. முன்பு 2 மாத பொலித்தான் இருந்தது. இப்பொழுதுதான் 3 மாத பொலிட்டாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதை பழையபடியே இரண்டு மாத பொலிட்டாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

1st November 1958] [Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

இதுபோக, டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவலில் அட்வைஸரி கமிட்டி ரொம்பவும் தேவை. டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்வைஸரி கமிட்டியை டிஸ்ட்ரிக்ட் பிளானிங் போர்டோடு இணைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், எதிர்பார்க்கக்கூடிய நன்மை ஏற்படாது. எஸ்.இ. அவர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் மாதம் தவறாமல் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிராஜக்டை கவனிப்பதற்காகவோ, அல்லது மெயின்டினன்ஸை கவனிப்பதற்காகவோ வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர் ஜில்லா லெவலில் ஒரு கூட்டம் போடக்கூடிய நிலைமையில் ஒரு அட்வைஸரி போர்டு ஏற்படுத்தினால், 2 மாதம், 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறையாவது குறைகளை தெரிவித்துக்கொள்ளுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். டிஸ்ட்ரிக்ட் பிளானிங் போர்டோடு இணைத்தால், எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவில் நன்மை ஏற்படாது.

இப்பொழுது பம்புசெட்டுகள் வெளியிலிருந்து வரவழைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இங்குள்ள உற்பத்தி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரும்பொழுது பல பேர்கள் வாங்கி விநியோகிப்பதால், விலை அதிகமாகிறது. “எக்ரிமெண்டு” எழுதிக் கொடுத்தாலும் பம்பு செட்டு வந்தபிற்பாடுதான் கனெக்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். அன்னிய நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய பம்புசெட்டுகளை போர்டு மூலமாக வாங்கி வைத்து விநியோகிக்கலாம். இப்பொழுது இதை விவசாய இலாகா கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது. இதை மின்சார போர்டிற்கு மாற்றி விட்டால், எக்ரிமெண்டு கையெழுத்தாகும்பொழுது, பம்புசெட்டுகளை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம். அல்லது சர்க்கார் நேரடியாக விநியோகம் செய்தால் விலை குறையும். இப்பொழுது “மிடில்மென் பிராபிட்” அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

லேசென்ஸி எரியாவில் இருப்பவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். “நான்-லேசென்ஸி எரியாவில்” இருப்பவர்கள் யோகம் செய்தவர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். பலவிதமான நன்மைகள் உடனடியாகக் கிடைக்கின்றன. ஆனால், “லேசென்ஸிங் எரியாவில்” லேசென்ஸ் எப்பொழுது ரத்தாகப் போகிறது என்று பயந்துகொண்டே இருப்பதால், அங்கே ஒருவித முன்னேற்றமும் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. ஜமீன் ஒழிப்பு ஏற்படப்பொழுது, ஒரு சட்டம் மூலம், சர்க்கார் ஜமீன் மாணேஜ்மென்டை எடுத்துக்கொண்டு, சில சதவிகிதம் “அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் எக்ஸ்பென்ஸஸ்” எடுத்துக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தார்கள். அதனால் ஜமீன் எரியாவில் மக்களுக்கு உடனடியாக நன்மை கிடைத்தது. லேசென்ஸிங் எரியாவை பணம் கொடுத்து எடுக்க கஷ்டமாக இருந்தால், நிர்வாகத்தை எடுத்து நடத்தக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, உடனடியாக நிர்வாகத்தை எடுத்து நடத்தினால் நலம் என்று நினைக்கிறேன். அல்லது கம்பெனிகளை உடனடியாக அக்குவயர் பண்ணினால் கவலை இல்லை. எப்பொழுது அக்குவயர் பண்ணப்போகிறோம் எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்போகிறோம் என்பதும் தெரியாமல் இருக்கிறது. பத்து வருஷங்களுக்கு நாம் அக்குவயர் பண்ணப் போவதில்லை என்ற ஒரு திட்டம் சர்க்கார் வகுத்தால் அவர்கள் பயம் இல்லாமல் விருத்தி பண்ணுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

12-30
p.m.

1955-56 வருஷத்திய அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட் இப்பொழுது தான் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு பலமாதங்களுக்கு பிறகுதான் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. மாகாணரீதியிலும் Advisory Committee இருக்க வேண்டும். நான்-அபிஷியலை அதில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஒரு கமிட்டியை அமைத்தால் பல தொகுதிகளிலுள்ள கஷ்டங்களையும் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும். அபிஷியல் மட்டும் இருந்தால் முடிவு காண்பதும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஏதாவது இப்பொழுது கவனத்திற்குக் கொண்டுவரனால் உன் பதில் வருவதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. உத்தியோகப் பற்றற்றவர் இருந்தால் உன் பதில் வருவதற்கு இடம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar] [1st November 1958]

மாதக் கணக்கில் பதிலே வராது. இப்பொழுது விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் இன்டஸ்ட்ரியஸ் எரியாவில் இல்லை. ரைஸ் மில்களுக்கு இரவு நேரங்களில் மின்சாரத்தைக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு பகல் பூராவும் மின்சாரத்தைக் கொடுக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான ஸ்தாபனமும் இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்கள் கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு சங்கங்கள் இருப்பதால் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள், அரசாங்கமும் அதைப் பற்றி கவனித்து வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்கிறது. ரைஸ்மில் மற்றும் Industrialist என்ன சொன்னாலும் சர்க்கார் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள், விவசாயிகள் எந்த விதமான கிளர்ச்சியும் செய்வது இல்லை. ரைஸ் மில்காரர்கள் கிளர்ச்சி செய்தால்தான் ஆந்திராவில் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டது. ஆனால் அப்படி விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்ய முடியவில்லை. என்ன சொன்னாலும் விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொன்னால் அதை எடுத்து நடத்துவதற்கு Board பயப்படுகிறார்கள்.

மின்சார இலாகா Electricity Board-ஆக வந்த பிறகு அதிலுள்ள சிப்பந்திகள் கூட பழைய நிலைமையில் இல்லை. முன்பு சோஷலாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது இல்லை. முன்பெல்லாம் அவர்கள் மின்சாரம் தேவைக்கு காண்வெஸ் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் பேட்டி கொடுக்க யோசிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் சொல்லும் யோசனைகளை கவனிப்பதில்லை. ஒரு Advisory Board அமைத்து அவர்கள் இணைப்புடன் Electricity Board நிர்வாகத்தை நடத்தினால் இந்தியாவிலே நம் மாகாணம் மின்சார முன்னேற்றம் இப்பொழுது இருப்பதைவிட அதிகம் முன்னேற்றம் அடைவது திண்ணம்.

*SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சாரம் சம்பந்தமாக மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற அறிக்கையிலிருந்து அதனை வாசித்து அறிந்த அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் நம்முடைய சென்னை மாகாணமானது மின்சார உற்பத்தியிலும் அந்த மின்சார உற்பத்தியின் மூலமாக தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதிலும் எந்த அளவு முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை நினைத்த பெருமைப்பக்கூடியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி பெருமைப்படுவதில் இப்பொழுது இருக்கும் இந்த முன்னேற்றமானது நம்முடைய குறுகிய கால முன்னேற்றம் என்று ஒப்புக் கொண்டால், ஒரு சிலர் எதிர் கட்சியிலிருக்கிறவர்களுக்கு மதிப்புக் குறைந்து விடும் என்பதற்காகவும், இந்த மின்சாரத் துறையிலாவது நம்முடைய தமிழ்நாடு இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்து முதன்மையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாமல் முதன்மையற்ற முறையில்தான் இருக்கிறது என்று பக்கத்துக்கு பக்கம் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பாரத நாடு முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டால் மின்சார உற்பத்தியிலும் சரி, பத்து ஆண்டுகள் மின்சாரத்தை உபயோகித்து தொழில்களை நிறுவுவதிலும் சரி நம் தமிழ் நாட்டில் சிறந்த முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். முதன்மை ஸ்தானத்தில்தான் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. அந்தத் துறையில் நல்ல முறையில் தமிழ் நாட்டை எடுத்துப் பார்த்தால் வட நாடு மங்கியும் தென் நாடு பொங்கியும் தான் இருக்கிறது, என்பதை சிறப்புடன் சொல்லிக் கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்—பெருமைப்படுகிறேன். மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதிலும் வட நாடு மங்கி இருக்கிறது, தென் நாடு பொங்கி இருக்கிறது. மின்சாரத்தைக் கொண்டு தொழில் வளம் அமைந்திருப்பதைப் பார்த்தாலும் வட நாடு மங்கியும் தென்நாடு பொங்கியும் இருக்கிறது. ஆனால் சில எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், வங்காளமும், பம்பாயும் தொழில் துறையில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று. இன்றைக்கு இந்த பத்து வருஷத்திலுள்ள சாதனையை எடுத்துக்கொண்

1st November 1958] [Srimathi Kolanthai Ammal]

டால் இன்றைக்கு சென்னை மாகாணம் மற்ற மாகாணத்தைக் காட்டிலும் முன்னேற்றத்தில் குறைந்து விடவில்லை. அதிகப்படியான முன்னேற்றத்தைக் காட்டியிருக்கிறது.

அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பெரியாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அங்கே போட்ட திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் குறைவாகவே செலவு செய்து அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடித்திருக்கிறார்கள் என்றால் சென்னை மாகாணத்தின் சாதனையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதைக் கண்டு ஆண்டு கட்சியை போற்றித்தான் ஆக வேண்டும் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கோடி ரூபாய் குறைவில் முடித்து விட்டதாகச் சொன்னால் போட்ட திட்டத்தை சரிவர நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று சொல்லலாம். போட்ட திட்டத்தில் குறைந்த செலவு செய்து அதுவும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதைக்கண்டு பெருமைப்பட வேண்டியதுதான் என்று கூறுகிறேன்.

அத்துடன் வரப்போகிற ரூபாய் திட்டமானது எங்கள் பகுதிக்கு மிக அருகாமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் பெரும்பாலும் இண்டஸ்ட்ரியல் எரியாவுக்குத்தான் பயன்படப் போகிறது. அது எங்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் மாகாணம் முழுவதற்கும் பரவுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். மற்றும் அதிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீர் அந்தப் பகுதியிலுள்ள நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு பயன்படுத்தப்படும். அந்த வட்டாரங்களிலுள்ளவர்கள் அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். விசை சக்திகளுக்கும் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வசதி இருக்கிறது. அதிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு தண்ணீர் எவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் இந்த விசையின் மூலமாக பயன் ஏற்படுகிறது. ஆகவே நல்ல முறையில் இப்பொழுது விவசாயம் நடைபெறாத இடங்களில் நல்ல விவசாயம் ஏற்படுகிறது.

போன தடவை இந்த சட்டசபையில் பட்ஜெட் விவாதத்தில் பேசிய போது எழை விவசாயிகள் இரவில் வயல்களுக்கு வந்து தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது என்றும், அதனால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும், அதனால் பல பேர்கள் பாம்புகள் கடித்துக்கூட இறக்க நேரிடுகிறது என்றும் சொன்னேன். அதற்கு நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார் என்றால், பாம்புகள் பகலில் கடிப்பது இல்லையா என்று நல்ல முறையில் பதில் அளித்தார். அதனால் இந்த திட்டத்தின் மூலமாக அந்தப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்வதற்கு ஓரளவு இருக்கிறது என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே அநேகர் பருத்தி செடிகளை வைத்துப் பயிரிடுகிறார்கள். அவைகள் சுமார் எட்டு முதல் பத்து அடி வரையில் உயர்ந்து இருக்கின்றன. சுமார் 300 காய்கள் அவற்றில் காய்க்கின்றன. அவைகளை நிறுத்துப் பார்த்தால் மிகவும் கனம் பொருந்தியதாக இருக்கும். அவ்வளவு நல்ல முறையில் அங்கே பருத்தி பயிராகிறது. அப்படிப்பட்ட தொடர்களில் இரவில் தண்ணீர் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது முடியவே முடியாது என்பதை மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதே மாதிரி சோளம் இருக்கிறது அவைகளுக்கும் இரவு நேரங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவது என்பது முடியாத காரியம். இந்த பெரியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும்படியான நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்தவர்களாக இருக்கிறார். இரவில் மின்சாரத்தைக் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டு பகலில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Srimathi Kolanthai Ammal] [1st November 1958]

12-40 தொழில் என்று சொன்னால் விவசாயமும் ஒரு தொழில் தான். தொழிற்சாலையில் வேலை செய்வதும் தொழில் தான். தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்றபோது, மின்சார விளக்கின் அடியிலே இருந்து வேலை செய்கின்றன. ஆனால், விவசாயி, காற்றிலும் மழையிலும் நனைந்து, அரை வயிற்றுக்குக் கூட சோறு கிடைக்காத முறையில் பட்டினியாக வாடுகின்றான் என்பதை நன்றாக உணருகிறோம்.

விவசாயக் கூலி ஆட்களுக்கு ஒரு ரூபாய் கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்றால் முதலாளிகள் கூலி ஏறிவிட்டதே என்று கதறுகிறார்கள். ஆனால், மில்லிலே, தொழிற்சாலையிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் நாளொன்றுக்கு குறைந்தபட்சம் மூன்று ரூபாய் கொடுத்தாலும், அதுவும் பற்றுக்குறை என்று சொல்லி தொழிலாளர் தலைவர்களும் பிரதிநிதிகளும் வேலைநிறுத்தம் செய்யச் செய்கின்றார்கள் ; தலைமை தாங்கி ஊர்வலமும் நடத்துகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கோளாறு நம் முடைய தமிழ்நாட்டில்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்றுகூட தோன்றுகிறது. இது மிகவும் பரிதாபமான நிலையாகும். மில் தொழிலாளிகளுக்கு மட்டும் இப்படியெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கும் வசதிகள் என்றைக்குத்தான் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் ஏற்படும் என்று நான் வர வேற்போடு எதிர்பார்க்கிறேன்.

விவசாயம் முன்னேறவேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம் நிறைவேறுவது விவசாயிகளின் கையில்தான் இருக்கிறது என்று நம்பும் படியான நாம், விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகையாக இந்த மின்சாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இரவிலே கண்டிப்பாக தண்ணீர் கட்டவே முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் எந்த முறையில் பதில் சொன்னாலும், அதை நாள்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இல்லை. இரவில் தண்ணீர் கட்டுவது என்பது அவர்களுக்கு மிகவும் முடியாத காரியம். பகலில் தான் கட்ட முடியும் என்பதை நாங்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, மின்மின் சார்ஜ் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டில் இவ்வளவு மின்சாரத்தை உபயோகிக்கவேண்டும். உபயோகிக்காவிட்டால், உபயோகிக்காத பகுதிகளுக்கு பணம் கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை 20 ஆண்டுகளுக்குத் தளர்த்தவேண்டும் என்று பல விண்ணப்பங்கள் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறோம். எங்களுடைய ஜில்லாவிலே கூடப்படும் கூட்டங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறோம், அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோதும் அதனைச் சொல்லியிருக்கிறோம். 20 ஆண்டுகளுக்குத் தளர்த்துவோமானால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அது மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு எந்தப் பக்கம் திரும்பினாலும் கடன் தொல்லையாக இருக்கும் போது பத்து ஆண்டுகள் என்று இருப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 20 ஆண்டுகள் என்று தளர்த்தவேண்டுமென்று நாங்கள் மிகவும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறோம்.

மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்குமேல் கம்பங்கள் நட்டு, ஓயரிங் இழக்கப் பட்டிருக்கும் எத்தனையோ தோட்டங்களிலே இன்னும் லைன் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். “பெரியாறு மின்சாரத் திட்டம் நிறைவேறியவுடனே உங்களுக்குக் கிடைக்கும்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கைந்து ஆண்டுகளாக மோட்டார் பம்பு செட்டுகளை வாட்டிக்குக் கடன் வாங்கி வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் இன்னும் கணைக்கண் கிடைக்காமல் பரிதாபமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கண்டிப்பாக, சீக்கிரமாக மின்சார கணைக்கண் கொடுத்து, அவர்கள் வாங்கி தயாராக வைத்திருக்கும் மோட்டார் பம்பு செட்டுகளை விவசாயத்திற்கு உபயோகப் படுத்தும்படி ஆவனசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டு மாதம் அடிஷனல் செக்யூரிடி டெபாசிட் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அதைப் பெறும்பாலும் எல்லோரும் கட்டிவிட்டார்கள். ஆனால், குறிப்பிட்ட சில எரியாக்களில், இப்பொழுது அதிகமாக விவசாயத்திற்குப் பணம் செலவழிக்கும்படியான எரியாக்களிலே, பங்கீடு முறை

1st November 1958] [Srimathi Kolanthai Ammal]

யில் கட்டவேண்டுமென்று சட்டத்தைப்போட்டு கூட சில அதிகாரிகள் அதை நல்லமுறையிலே நடத்துவதில்லை. அதுபற்றி அமைச்சர் அவர்களிடமும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலே இருக்கின்றவர்கள் நியாயமான முறையில் நல்ல சட்டங்களைச் செய்தாலுங்கூட, தொழில் துறையிலே ஈடுபட்டு அதைச் செயல்படுத்தும் சில தொழிலாளர்கள் ஆங்காங்கு கோளாறு செய்கிறார்கள் என்று அதை நிச்சயமாக எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏனென்று கேட்டால், ஏழை விவசாயிகளிடம் சில சமயங்களில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு கூட என்ன என்னவோ செயல்களைச் செய்கிறார்கள். அதைச் சொல்வோமானால், அந்த மின்சாரத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு கூட்டம் பரிந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு வருகிற சம்பளமும் கிராம மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட வரியில் ஒரு பங்கு என்று சொன்னால் மிகையாகாது. மின்சாரத் துறையிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் அதிகமான சம்பளம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் ஒன்றை ரூபாய்க்குமே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதாவது, அவர்கள், அதிகமாகக் கேட்கின்ற சம்பளத்தையும் கொடுக்கவேண்டியவர்கள் விவசாயிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் உழைத்து பூமியிலிருந்து பொருளை உற்பத்தி செய்து, விற்று, சர்க்காருக்கு வரி கொடுப்பதன் மூலம் மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுக்கின்றார்கள் என்பதையும் நிச்சயமாக கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்பதைத்தான் இந்த இடத்தில் ரூபகப்படுத்திகொள்ளவேண்டும்.

தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர் அதிகச் சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்கலாம்; அதிலும் சிறப்பாக மின்சாரத் தொழிலாளிகள் அதிகச் சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்கலாம். அப்படிக்கேப்பவர்கள் எல்லாம் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் இரவு பகல் என்று பாராமல் உழைக்கிறார்கள். தொழிற்சாலையில் வேலை செய்பவர்களுக்குள்ள அதே நீதி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் காட்டப்படவேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்திக் கூறுகிறோம். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் பரிவு காட்ட வேண்டும் என்று நாங்கள் கோருகிறோம். தினமொன்றுக்கு இரண்டரை ரூபாய், மூன்று ரூபாய் என்று குறைந்த பட்சமாகச் சம்பளம் பெறும்படியான தொழிலாளர்களுக்கு மேலும் பற்றுக்குறை என்று பேசும்பொழுது, அந்த ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து வரி போடுவார்கள்; அவர்கள் செய்யும் படியான தொழிலைக் கசக்கிப் பிழிந்துதான் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதென்பதையும் இங்கே மிகவும் தாழ்மையோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் நாம் தொழிற் துறையில் முன்னேற்றத்தை அடையவில்லை, என் முன்னேற்றத்தை அடையவில்லையென்றால், நமக்கு போதுமான மின் சக்தி, விசை கிடைக்கவில்லை என்பதை நம்முடைய எதிர்க்கட்சியிலிருக்கும் ஒரு சிலருக்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நெய்வேலி பழப்பு நிலக்கரித் திட்டம் வேலை செய்ய முற்பட்டவுடனே டெக்ஸ்டைல்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய ஜவுளி உற்பத்திக்கும், அதோடுகூட இல்லாமல், இருப்பைக் காய்ச்சி உருக்கி அதற்குமேல் இயந்திரப் பொருள்களையெல்லாம் உற்பத்தி செய்வதற்கும், நாமே நமக்குத் தேவையான—சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் வகையில்—பேப்பர் முதலிய வற்றையும் செய்து கொள்வதற்கும், ஸ்டால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லக்கூடிய சிறு கைத்தொழில்களில் பல்வேறு தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்துகொள்வதற்கும் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதைத் தான் இந்த இடத்திலே ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சக்தி இல்லையென்றால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதிலும் மின் சக்தி இல்லையென்றால் தொழில் பெருக முடியாது. தெய்வத்தில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் சில சக்தியை நம்பாவிட்டாலும் மின் சக்தியை நம்பி நாட்டில் பொருளாதாரத் துறையை உயர்த்துவதற்கு நல்ல முறையிலே ஒரு ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டும். வளர்ந்த தொழிலை வளரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, பெருகி, முத்த

[Srimathi Kolanthai Ammal] [1st November 1958]

மையிலே நிற்கும் ஒரு துறையை பெருகவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு பொதுமக்களிடம் அதிகமான அதிருப்தியைப் பெருக்கக்கூடாது என்று மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டத்திலே கண்டிருக்கும் வெற்றிகளுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மேலும் புதிய திட்டங்களுக்கு நாங்கள் யோசனை கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழ் பவானியிலிருந்து கூட மின்சாரம் எடுக்க முடியும். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் எங்கள் பகுதிக்காவது மின்சார வெட்டு வராமல் இருக்கும். இந்த யோசனையை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது கட்டியிருக்கும் அணைகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற விசையைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்ற முடியாவிட்டாலும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் திலாவது நிறைவேற்ற முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கடைசியாக, எதிர்க்கட்சி நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது, எலெக்ட்ரிக் டிராம் கம்பெனிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை வாங்குவதற்கும், அவர்கள் கட்டவேண்டிய எலெக்ட்ரிக் பில் பணத்தை வாங்குவதற்கும் அரசாங்கம் பின் தங்கியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். “எங்களைத் தான் ஆங்கிலேயர்களுக்கு அடி வருடிகள் என்று கூறினார்கள், இவர்கள் என்ன செய்தார்கள்?” என்று எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், எந்த உபயோகமும் பொதுமக்களுக்கு உரியது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. வண்டி ஓடுகிறதென்றால், ஆங்கிலேயர் மட்டும் அதில் ஏறுவது இல்லை. நாட்டிலிருக்கும் அத்தனை பேரும் அதில் ஏறுகிறார்கள். ஏற்கனவே அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருக்கு அடகு வைத்திருக்கும்படியான அந்தக் கம்பெனி விஷயம் கோர்ட்டிலே இருக்கும் செய்தி. எலெக்ட்ரிக் பில் பணம் எப்படியும் வந்துவிடும். அப்படியிருக்கும்போது அரசாங்கத்தின் பேரில் குற்றச்சாட்டு சொல்வதற்கு எந்த விதமான அனுபந்தமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். யார் கம்பெனி ஆரம்பித்தாலும் பொதுமக்கள் அதில் பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் தான் நல்லது. அதுதான் பார்த்த எண்ணம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அமைச்சர் அவர்களுக்கு விவசாயிகள் படும கஷ்டத்தை, அதிலும் குறிப்பாக எங்கள் வட்டார விவசாயிகள் படும கஷ்டத்தை, எடுத்துரைக்கும் வகையில், “பட முடியாது இனித் துயரம் பட்டதெல்லாம் போதும் அமைச்சர் அவர்களே!” என்று கூறிக்கொண்டு மின்சாரமானது விவசாயிகளுக்கு வாழ்வைக் கொடுப்பதற்கேற்ற சந்தர்ப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய சிறிய உரையை முடிக்கின்றேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM: அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் மின்சாரத் துறையிலே நாம் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தை நான் குறைத்துக் கூறவோ, குறைத்து மதிப்பிடவோ விரும்பவில்லை. கணிசமான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லாம் விரும்புகிறபடி இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாநிலம் முதலாவதாக இல்லாவிட்டாலும்—மூன்றாவதாக இருந்தாலும்—குறிப்பாக விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலும், தெருக்களுக்கு விளக்குப் போடுவதிலும் நாம் முதல் மாநிலமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் அந்தப் பெருமை எங்களுக்கும் உண்டு என்பதையும் நாங்கள் மறக்க வில்லை. அதுவும் பற்றாக்குறை என்று சொல்லும் நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதையும் கிராமப் புறங்களிலேயிருந்து வந்த எங்களைப் போன்றவர்கள் உறுதியாக உணருகிறோம். ஆனால், இந்த நேரத்திலே ஒன்றை மட்டும் நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் இந்த அவைக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1st November 1958] [Sri M. P. Subramaniam]

(Deputy Speaker in the Chair.)

விவசாயத்தை மட்டுமே நாம் பெருக்கிக்கொண்டு போவோமேயானால், இந்தியாவில் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் தமிழ்நாடு விவசாய நாடாகவும், மிகக் குறைந்த அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தி செய்தாலும், தொழிற் துறையிலே கூடுதலான பலனை வடநாட்டவர்கள் அடைந்து விரிவார்கள். அவர்கள் நம்மைவிட உற்பத்திச் சாதனங்களை அதிகமாகப் பெருக்கி, நம்மை ஒரு விவசாய நாடாகவே வைத்திருந்து, நம்மிடத்தில் விற்கும் சந்தைக் கடையாக ஆக்கிவிடக் கூடிய நிலை ஏற்பட முடியும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எந்த ஒரு நாடு விவசாயத்தை மட்டும் நம்பியிருக்கிறதோ, அந்த நாடு வாழ்க்கைத் துறையிலும் சரி, மக்களுடைய முன்னேற்றத்திலும் சரி அதிகமாக இருக்க முடியாது என்பது அமைச்சர் அவர்கள் உணராதது அல்ல என்பதையும் நான் அவர்களுக்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், பல சந்தர்ப்பங்களிலே இதே அவையில் நாங்கள் பேசும்போது பல தொழில் திட்டங்களை—குறிப்பாக சேலத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை—நிறுவவேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்போதெல்லாம் நமக்கு மின்சாரம் போதுமான அளவு கிடைக்காத காரணத்தால் பல திட்டங்கள் தடைப்படுகின்றன என்று இதே அவையில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார் என்பதற்கான ஆதாரம் என்னால் குறிப்பிட முடியும். மின்சாரத்திலே நாம் மிக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும் நேரத்திலே விவசாயத் துறையிலே மட்டும் கவனத்தைச் செலுத்துவதை விட்டு, விவசாயத்தை விட முக்கியமான—பலன் அளிக்கக்கூடிய—நாட்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயருவதற்கு வழி செய்யக்கூடிய—தொழில் துறையில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது நான் சொல்கிற தெரியவேண்டியதில்லை. அரசாங்கம் போட்டிருக்கக் கூடிய திட்டமே அந்த அடிப்படையில் தான் இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டுக்கிறது. இந்தப் பகுதியிலிருப்பவர்கள் மின்சாரத்தை விவசாயம் செய்வதற்கும், தண்ணீர் இறைப்பதற்கும், விளக்கு போட்டுக் கொள்வதற்கும் உபயோகிப்பதைப் போவல்லாமல், பம்பாய் வங்காளம் போன்ற இடங்களில் மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதிலே விவசாயத்தை கவனிக்காத காரணத்தினால் அங்குள்ள மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் குறைந்து விடவில்லை, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்து தான் இருக்கிறது. இதற்கு மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதிலே தொழில் துறையில் அதிக அக்கரை காட்டுவதுதான் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-50
p.m.

அடுத்தப்படியாக மின்சார போர்டு ஆரம்பித்து ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டு ஆகி விட்டது. ஒரு ஆண்டுக்குப் பின்னால் தான், அதனுடைய வரவு செலவுகளைப் பற்றித் தெரிந்துக்கொள்ளக் கூடிய வகையில் வரவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-7-57-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மின்சார போர்டு, 70 கோடி ரூபாயை மூலதனமாக வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று புன்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எது 70 கோடி ரூபாய் மூலதனமாகக் கருதப்படுகிறது என்று போதுமான புன்ளிவிவரம் நம்மிடத்தில் இல்லை என்று சொல்லவேண்டும். நாம் பரவலாகத் தெரிந்து கொள்வது, இந்த 70 கோடி ரூபாய் என்பது ஏற்கெனவே இருந்த சர்க்கார் எலெக்டிரிஸிடி டிபார்ட்மென்டின் அதன் வருமானத்தையும், பொது வருமானத்தையும், பெர்ரிஸியேஷன் பண்ட், ஸ்பெஷல் ரிஸர்வ் பண்ட் எல்லாவற்றையும் இந்த மின்சார போர்டுக்கு கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வட்டியும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது மின்சார போர்டு. இப்படி ஏற்படுத்துவதனால் மின்சார போர்டானது சாதகமாக சூழ்நிலையில்லாமல்—பாதகமான சூழ்நிலையில்—ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டு நியமனமானது செய்யப்படவேண்டியது என்று கருதி சட்டம் 1948-ல் நிறைவேற்றப்பட்டு, 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது ஒரு போர்டு அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு 70 கோடி ரூபாய் கொடுத்து

[Sri M. P. Subramaniam] [1st November 1958]

வருஷத்திற்கு 410 லட்சம் ரூபாய் கடனுக்கு வட்டியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய செலவினங்கள் போக, 410 லட்சம் ரூபாயைப் கொடுத்தால் 60 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சார இலாகா சம்பந்தமாக இருக்கக் கூடிய தொகையையே எடுத்துக்கொடுத்து அதற்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று 410 லட்சம் ரூபாய் வட்டி போட்டு அதைக் கொடுக்க வில்லையென்றால் அதற்கும் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், மின்சார போர்டு என்று சொன்னவுடன் கவர்ச்சியாக இருக்குமே தவிர, திருப்திகரமாக லாபகரமாக நடக்காது என்று நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிந்தேயிருக்கும்.

மற்றும் ஒன்று, இந்த மின்சார போர்டுக்குக் கொடுக்கும் கடனுக்கு 5½ சதவீதம் வட்டி கணக்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. இதே மின்சார போர்டு சமீபத்தில் சில கோடி ரூபாய்களை மக்களிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றுது 4½ சத வீத வட்டியில். சாதாரணமாக நமக்குத் தெரிந்தது கோவாப்பரேடில் பாங்க் போன்ற பாங்குகளுக்கு ரிஸர்வ் பாங்கு கடன் கொடுக்கும்போது அதற்கு வட்டி 2½ சத வீதம் அல்லது 3 சத வீதம்தான். கடன் கொடுக்கும் போது, பொதுமக்களுக்கு எவ்வளவு செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதற்குத் தக்கபடி, 5½ சத வீதம் வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி அது லாபகரமாக வேலை செய்யும் என்று கேட்கிறேன். பொதுமக்களை 4½ சதவீதத்திற்கு கடன் கொடுக்கும்போது அரசாங்கம் தன்னுடைய ஒரு நிறுவனத்திற்கு கடன் கொடுத்து 5½ சத வீதம் வட்டி எதிர்பார்ப்பது சரியல்ல. அதை 3 சதவீதமாகக் குறைத்து வட்டி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் லாபகரமாக ஒரு கமர்ஷியல் கன்ஸெர்டை நடத்திக்காட்ட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே இந்த மின்சார போர்டு அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டால், சட்டத்தில் அதிகாரப் பற்றற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. இடைக் கால காரியமாக இந்த அமைப்பை சரியான முறையில் ஏற்படுத்த, அதிலுள்ள சிக்கல்களைத் தீர்க்க அதிகாரப் பற்றற்றவர்களைப் போடாமல் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த போர்டை நிறுவி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட போதிலும் இன்னும் சீர்திருத்தப்படாமல் இருப்பதற்கு நியாயமில்லை. ஆகையால் அதிகாரப் பற்றற்றவர்களையும் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு மாவட்ட லோகல் அட்வைஸரி கமிட்டிகளை உடனடியாக ஏற்படுத்தினால் அந்தந்த வட்டாரப் பொதுமக்களுக்கு அந்த உறுப்பினர்களிடம் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்வதற்கு வழியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றும் ஒன்று, இது வரையில் மின்சார இலாகா என்று தனியாக இருந்த நேரத்தில் இரண்டு மூன்று ரிஸர்வ் நிதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தன. அந்தத் தொகைகளெல்லாம் இப்போது போர்டுக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு அத்தனை பணமும் செலவழிக்கப்பட்டு விட்டது. இப்படி ரிஸர்வ் நிதி எதற்கு ஏற்படுத்தினோமோ அதற்குப் பயன்படாமல் போய்விட்டது என்று தெரிகிறது. அத்துடன் 2½ சதவீதம் பெரிவினியேஷன் நிதி என்றும், 1 சத வீதம் பொது ரிஸர்வ் புண்ட் என்றும் ஏற்படுத்த விதியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். சட்டத்தில் எப்படி என்று தெரிய வில்லை. இதனால் வருமான வரிக்கு பாதகம் ஏற்படலாம் என்பதையும், சிக்கல் ஏற்படலாம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக மின்சார இலாகாவிலே வேலை செய்யும் ஊழியர்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி யளிக்கக் கூடிய குந்தா திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதிலே மிகத் திறமையாகவும், சிக்கனமான முறையிலும் செயலாற்றி வருகிறார்கள். அந்த ஊழியர்கள் கூடுதலான கஷ்டங்களை அனுபவிக்க

1st November 1958] [Sri M. P. Subramaniam]

வேண்டியிருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களுடைய அடிப்படை சம்பளத்திலே 12½ சதவீதம் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்பு நமது மாகாணத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட வேறு ஒரு திட்டமான மீசுருண்ட் திட்டத்தை யொட்டி வேலை செய்வதற்குக்கு 25 சதவீதம், கஷ்டம் இருக்கிறது என்று கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த குந்தா திட்டத்தின் விஷயத்தில் மட்டும் 12½ சதவீதம் என்று இந்த மின்சார போர்டும், அரசாங்கமும் எந்தக்காரணத்தினால் இந்த முடிவுக்கு வந்ததென்று தெரியவில்லை. அதே அடிப்படையில் அங்கே ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கும் 25 சதவீதம் கூடுதலாக, அவர்களும் பல தொல்லைகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் ஆளாக வேண்டியிருப்பதால், அதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டு, அவர்களுக்கும் அளித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்றும் ஒன்று, அங்கே வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு 12½ சதவீதம் கொடுத்து விட்டு, அலுவலகங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கு இந்த 12½ சதவீதம் கூடுதலாகக் கொடுக்கும் சலுகை இல்லை என்று அறிகிறேன். இரண்டு பேர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருப்பது நியாயமல்ல. வெளியே வேலை செய்வது போலவேதான் அலுவலகங்களிலே வேலை செய்பவர்களும் அதே இடையூறுகளுக்கும், இன்னல்களுக்கும் ஆளாக நேரிகிறது. ஆகையால் இந்த வித்தியாசம் இருப்பது சரியல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சார இலாகாவிலே, ஒரு இடத்திலே வேலைக்கு ஆட்கள் இல்லை என்று புதிதாக எடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் சில இடங்களில் வேலையிலிருந்து நீக்குகிறார்கள். உதாரணமாக ஒரு இடத்தில் அதிகப்படியான பியூன்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பியூன்களை வேலையிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பியூன்கள் இல்லாத காரணத்தினால் வேறு வேலைக்கு எடுத்தவர்களை பியூன்களாக உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த முறையில் இரண்டு தரப்பிலும் கோ-ஆர்டினேஷன், அதாவது கூட்டுறவு முறை இல்லை என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, மின்சார ஊழியர்களுடைய குறைகளைப் பற்றி ஏற்கெனவே நம் சட்ட சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் விவாதித்திருக்கிறோம். சில மாதங்களுக்கு முன்பு வேலை நிறுத்தம் செய்ய ஆயுத்தம் செய்தார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தம் தவிர்க்கப்பட்டு, ஒரு கன்வல்லியேஷன் சமிட்டி ஏற்படுத்தி அதனுடைய ரிப்போர்ட்டு சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு சர்க்காரிடத்திலேயிருக்கிறது. இருந்தும் அரசாங்கம் இடைக்கால நிவாரணமாக 4 ரூபாய்கள் கொடுத்தது. அந்த நிவாரணம் 6 மாதத்திற்கென்று கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு 6 மாதம் என்பதை 1½ மாதம் அதிகப்படுத்தி அதைக் கொடுத்தது. இப்போது இந்த 4 ரூபாய் இடைக்கால சலுகை இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. இடைக்காலச் சலுகை என்றால் கடைசி முடிவு வரும் வரையில் தொடர்ந்து கொடுப்பது தான் சரி, அதை விட்டு 7½ மாதம் கொடுத்து விட்டு நிறுத்தி விடுவது ஏன் என்பதைப் பற்றி எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

இந்தத் தமிழ் நாட்டை பொருத்தவரையில் இவ்வளவு நல்ல முறையில் முன்னேறி இருக்கிறது என்றால், அதற்கு உதவிகரமாக இருந்தவர்கள் மின்சார இலாகா தொழிலாளர்களும், அந்த இலாகா என்ஜினியர்களும் தான். அவர்கள் மத்தியிலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சபையில் உள்ள அத்தனை பேரும் அறிவார்கள். அதை நிவர்த்திப்பதற்கு நீண்டகாலமாகுவது எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை. Negotiating Committee யானது அறிக்கையை சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்திருந்தாலும், அந்த அறிக்கை முழுவதையும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நல்ல முறையில் வேலை செய்கின்ற இந்த ஊழியர்களின் குறைகளைப் போக்குவதற்கு அந்தச் சிபார்சுகள் எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[Sri M. P. Subramaniam] [1st November 1958]

மின்சாரத் துறையில் தெரு விளக்குகள் போடுவதுதான் முக்கியமென்று கருதாமல், தொழில் துறையில் அக்கரை காட்ட வேண்டும். இன்னும் பல மின்சாரத் திட்டங்களுக்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேச்சிலிருந்து தெரிகிறது. மேலும் மேலும் மின்சார சக்தி வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நமக்கு நெய்வேலித் திட்டமும், குந்தாத் திட்டமும் முடிவடைந்தாலும் தேவைகள் பெருக்கிக்கொண்டே போகும். ஆகவே புதிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதில் நமது சர்க்கார் மேலும் அக்கரை காட்டவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பகுதிப் பணம் மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது போதாதோ என்று என்னி, வேறு பல துறைகளில் சுமார் 6 கோடி ரூபாய் மிச்சமாகலாம். அதையும் இதிலே சேர்த்து செலவு செய்யப்படலாமென்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் இந்த 6 கோடி ரூபாய் வேறு துறைகளில் செலவழிக்கப்படாமல் இங்கே சேர்த்துக் கொள்வது தவறு என்று சில நண்பர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதை நான் ஆமோதிக்கிறேன். ஒரு இடத்தை வெட்டி, மற்றொரு இடத்திலே ஒட்டுவது நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு அளிக்காது. பொதுமாக, பல திட்டங்களுக்குப் பணம் போதவில்லை என்ற குறையைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எந்தக் காரணத்தால் அந்தத் துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தைச் செலவழிக்க முடியவில்லை என்பதை இந்த அவையினுள்ளவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார போர்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நம்முடைய மாகாணத்தைக் பொறுத்த வரையில் மற்றத் துறைகளில் சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும், மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய ராஜ்யம் இந்தியா தேசத்திலேயே, எல்லா மாகாணங்களையும் விட தலை நிமிர்ந்து பெருமைப்படத்தக்க வகையில் இந்தத் துறையில் விவசாய அபிவிருத்திக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக்கும் உகந்த வகையில் சீரும் சிறப்புமாக முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த முறையிலே முன்னேற்றம் அடைந்த துறையையும் முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்று யாரும் குறை கூறமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது நாம் பெருமைப்படக் கூடிய ஒரு விஷயம். 1959-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதத்தில் மின்சார சக்தியானது 391,500 கிலோவாட்ஸாக இருக்கும் என்று சொன்னால், அது உண்மையிலேயே நாம் பெருமைப்படவேண்டிய விஷயம். நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே ரொம்பவும் அக்கரையும், கவனமும் செலுத்தி, தீர்க்க தரிசனத்தோடு வேலை செய்ததன் காரணமாகத் தான் இவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட மின்சார வேலைகளுக்காக ஏறத்தாழ 55 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். மின்சார சக்தி உற்பத்தியின் அளவைக் கணக்கிட்டால், திட்டத் தட்ட 285,000 கிலோவாட்ஸ் சக்தி அதிக உற்பத்தியாக்குவதற்கு திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரியாறு திட்டத்தின் மூலம் 105,000 கிலோவாட்ஸும், குந்தாத் திட்டத்தின் மூலம் 180,000 கிலோவாட்ஸும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவை இரண்டும் பெரிய அளவிலே நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களும், மற்றச் சிறு திட்டங்களும் பூர்த்தியாகி, அவைகளிலிருந்து மின்சார சக்தி கிடைக்கக்கூடிய காலத்திலே நம்முடைய குறைகள் நீங்கிவிடும் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தத் துறையில் நல்ல கவனம் செலுத்தி நமது ராஜ்யத்தைச் சீரும் சிறப்புமாக முன்னேற்றமுடையச் செய்ததற்காக கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அவர்களைப் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவோ பொருள் கஷ்ட நிலையில் நாம் இருந்தாலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தின் முதல் இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளேயே 3,005 மைல் நீளத் திற்கு உயர்ந்த டென்ஷன் லைன்களையும், 4,973 மைல்களுக்கு குறைந்த

1st November 1958] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

டென்ஷன் லைன்களையும் போட்டிருப்பதன் நோக்கம் எல்லா கிராமங் களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து, விவசாயத் துறையிலும், தொழில் துறையிலும் நாம் அதிக முன்னேற்றத்தை அடையவேண்டு மென்பதற்காகத்தான். அந்த நோக்கத்துடன் இந்த வேலைகளை எல் லாம் செய்தாலும், உடனடியாக எல்லாக் குறைகளையும் நீக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம் என்பதை நாம் உணருகிறோம். நம்முடைய நாட்டின் செல்வ நிலை எவ்வளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறதோ, பொருளாதாரத் துறை யில் நாம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குத் தான் நாம் அபிவிருத்தி அடையமுடியும். எல்லாக் கஷ்டங்களையும் ஒரே நொடியில் போக்கி விடமுடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் சில விஷயங்களை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலவற்றை நானும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் பின்தங்கிய ஜில் லாக்கள் பல இருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாக்களில் ஏராளமான பகுதி வாணம் பார்த்த பூமிபாக இருக்கிறது. கிணறுகளிலிருந்து இறைத்து சாகுபடி செய்து ஜீவனம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் நிறைந்த பிரதேசம். அந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகவிலை கொடுத்து மாடு கள் வாங்கக்கூடிய நிலையில் இல்லாத காரணத்தால் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் ஓரளவுக்கு விவசாயத்தை பெருக்க முடியும் என்று நினைத்து, மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். பம்பு செட்டுகளையும், மோட்டார்கள்ளையும் வாங்கி வைத்து உபயோகப்படுத்தி வருகிறார்கள். இப்படிப் பெரும்பாலான கிராமங்களிலே இவ்வளவு வைத்து விவசாயம் செய்கின்ற நேரத்தில், பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக, சென்ற ஆண்டிலும் சரி, இந்த ஆண்டிலும் சரி, மினிமம் சார்ஜ் கட்டு வதற்குக் கூட மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் வசதியற்ற வர்களாக இருக்கிறார்கள். மாட்டை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய் வதில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. 500 ரூபாய் போட்டு ஒரு ஜதை மாடு வாங்கினால், அவைகளுக்கு ஒரு சிறிய சீக்கு வந்து இறந்து போய் விட்டால், விவசாயியின் வாழ்வையே பாதிக்கக்கூடியதாக இருப்பதனால், 10 அல்லது 20 ரூபாய் அதிகமாகலும் கூட, ஒரு ஹார்ஸ் பலருக்கு 50 ரூபாயாக இருந்தாலும் கூட, பம்பு செட்டுகள் வாங்கி வைத்து பயிர் செய்கிறார்கள். மூன்று ஏக்கரா நிலம் வைத்திருப்பவன் ஒரு 5 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டானை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, பருவ மழையை நம்பி பயிர் செய்கிறான். ஆனால் சரியான மழை இல்லாததால், விளைச்சல் இல்லை. தீய்ந்துபோய்விட்டது. போட்ட முதலேக்கூட எடுக்க முடியாமல் சாப்பாட்டிற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையில் மின்சாரத் திற்காக 250 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரமே பறித்துக்கொடுகிறது. கரண்டி சார்ஜ் கட்டுவதற்காக மற்ற பொருள்களை அவர்கள் விற்று கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இப்போப்பட்ட விவசாயிகளின் நிலைமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாத விஷயம் இல்லை. விவ சாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும், விவசாயிகள் முன்னேற்ற வேண் டும், விவசாயத் தொழிலினால் நமது நாடு முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு இருக்க முடியாது. உணவுப் பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற்காக, உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்ற முறையில், விவசாயப் பண்ணைகளை வைத்து நல்ல விதைகளைக் கொடுத்தும் இன்னும் விவசாய அபிவிருத்திக்காகப் பல கோடி ரூபாய்களை நாம் செல வுழித்துக்கொண்டும் வருகிறோம். விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்று சொல்லுகிற காலத்திலே நாம் இன்னொரு விஷயத்தை யும் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். சேலம் ஜில்லாவிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது, அந்தப் பகுதி களை யெல்லாம் அவர்களுக்குக் காட்டி மினிமம் சார்ஜை குறைக்கவேண்டு மென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது இன்னும் அமுலுக்கு வரவில்லை யாதலால், இப்பொழுது மீண்டும் பணிபொரு வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். மற்ற ஜில்லாக்களைக் காட்டிலும் சேலம் ஜில்லாவானது மிகவும் வறண்ட

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [1st November 1958]

1-10
p.m.

பிரதேசம். மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் அங்கே சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுதும் பார்வையிட்டார்கள். ராசிபுரம் போன்ற பகுதிகளில் மலைக் காடுகளிலும் மலைகளின் மீதும் உழைத்து, பயிர்செய்து ஜீவித்திருக்கக்கூடிய நிலையில் அங்கேயுள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ அக்கரையும், ஊக்கமும் காட்டி, மிகவும் கடுமையாக உழைத்து நமது நாட்டிற்கே ஒரு நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்துத் தரக்கூடிய வகையில் வேலை செய்கிறார்கள். விவசாயிகள் இந்த நிலைமையிலே இந்த மினிமம் சார்ஜை கொடுப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்காக எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். அதுபோலவே, இறைத்து ஜீவனம் செய்யக் கூடிய விவசாயிகளின் நன்மைக்காக நமது அமைச்சர் இன்னும் கொஞ்சம் செலவழிக்க முன் வரவேண்டும். 10 சத விதிகம் வரக்கூடிய அளவு வைத்துத்தான் திட்டங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம், எஸ்டிமேட்களை தயாரிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த 10 சத விதிகம் லாபம் வர வேண்டும், வட்டி கட்ட வேண்டும் என்று கணக்குப்போடும் எண்ணத்தைக் கூட அமைச்சர் அவர்கள் விட்டு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உணவு உற்பத்திக்காக, உரம், பொறுக்குவிதை முதலியவைகளை சப்ளை செய்ய கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கம் செலவழிக்கிறது. அதேநேரத்தில் உணவு உற்பத்தியில் முக்கியமான பங்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய விவசாயிகளின் கஷ்டத்தை கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பத்து வருஷத்திற்குக் காரணடி என்பதற்குப் பதிலாக, 20 வருஷங்களாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம். ஒரு ஹார்ஸ் பலருக்கு 50 ரூபாய்க்குப் பதிலாக 25 ரூபாய் ஆக்கினால், அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டம் இருக்காது. வேண்டுமானால் அந்த வட்டியைக் கூட்டிப் போட்டுக்கொண்டால் கூட விசாயிகள் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டபில்லாத முறையில் இந்தத் திட்டத்தைத் தளர்த்தினால், விவசாயிகளுக்கும் சலபமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

அதோடு கூட, எங்களுடைய சேலம் ஜில்லாவில் கிணறுகள் இரண்டு ஆண்டுகளாக வரண்டு போயிருக்கிறது. ஒரு மணி நேரத்திற்குக் கூட தண்ணீர் வரவில்லை. ஒரு மணி நேரத்திற்கு தண்ணீர் இறைத்தால் கால் ஏக்கர்கூட சாகுபடி செய்யமுடியவில்லை. இதில் விவசாயிகள் தாங்களும் ஜீவித்து, பண்ணையாட்களுக்கும் கொடுத்து, இந்த சார்ஜையும் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயத்தை விட்டுவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மினிமம் சார்ஜை குறைப்பது மிகவும் அவசியம். எட்டு மணி நேரத்திற்கு லைசென்ஸ் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு மணி நேரத்திற்குத்தான் தண்ணீர் இருக்கிறது, மழை இல்லாத காரணத்தினால். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் தண்ணீர் இறைத்து பயிர்செய்துகொண்டு, இந்த சார்ஜை எப்படி கொடுக்க முடியும்? எத்தனை அளவு மின்சாரம் விவசாயி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டானோ, அதற்குள்ள சார்ஜை மாத்திரம் அரசாங்கம் வசூலித்தால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும். விவசாயிகள் வைத்திருக்கக்கூடிய நிலத்திற்கு எவ்வளவு கரண்டு செலவாகிறதோ, அதற்கு ஒரு ரேட் போட்டு, அந்த ரேட்டை கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகள் மிகமிக சந்தோஷப்படுவார்கள். நமது சர்க்காரைப் பாராட்டி பெருமைப்படுவார்கள்.

தொழில் துறையில் எடுத்துக்கொள்ளுவோமானால், அல்லது கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுையோ, ரெயில்வே, போஸ்ட் ஆபீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுையோ எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 150, 200, 75, 80-க்கு குறையாமல் ஊதியம் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் 8 மணி நேரத்தான் வேலை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் தினசரி 12 மணி நேரம், 18 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு அவன் அனுபவிக்கும் சுகம் என்ன? லாபம் என்ன? தினசரி 8 அணு, 10 அணு கூட கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு நாட்டு நிலைமையில் அக்கரைக்கொண்டு அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு ஜீவிக்கிறார்கள். அதற்காக நாட்டு விசுவாசத்தை, நாட்டுப் பற்றை விட்டு விட்டு விவசாயத்திலிருந்து சென்று விடவில்லை. அவர்கள் தொழில் துறையிலோ அல்லது மற்ற துறையிலோ

1st November 1958] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

தொழிலாளிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய வருமானத்தைப்பற்றிச் சற்றுக்கூட கவனிக்காமல், தான் உண்டு, தன் தொழில் உண்டு என்று இருக்கக்கூடிய அளவிலே, வருகிற வருவாயை வைத்துக்கொண்டு கஷ்டப்பட்டு ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் அவர்களை நாம் விட்டு வைத்திருப்பது சரியல்ல. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், விலையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நான் மனப்பூர்வமாகச் சொல்லுகிறேன். மற்றவர்களுக்கு 80, 70 ரூபாய் சம்பளம் நிர்ந்தரமாக வரும்பொழுது, படிக்கு 1 அணா, 2 அணா விலை ஏறிவிட்டால், அவர்கள் ஒரே கூச்சல் போடுகிறார்கள் விலையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று. ஆனால் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கவலைத்தோல், கடப்பாறை, மண்வெட்டி போன்ற பொருள்களின் விலை ஏறினால், அதுபற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. இரண்டு ரூபாய், 4 ரூபாய் விலை அதிகமானால்கூட, விலையைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய இம்மாதிரிப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யாதவரையில், தானியத்திற்கும் விலை நிர்ணயம் செய்வது கூடாது. இதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படும். ஏனென்றால் விவசாயத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு இப்பொழுது அதிக லாபம் வருவதில்லை. தங்களுடைய ஜீவனத்திற்கே தங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் போதவில்லை என்ற காரணத்தினால், அவர்கள் டவுன் எரியாவுக்குச் சென்று நல்ல ஒரு தொழிலில் அமர்ந்து, சினிமா முதலிய காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு நாகரிகமான வாழ்க்கையை நடத்தும் அளவிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராம மக்களில் பெரும்பகுதியாக உள்ள விவசாய மக்கள் பெரிய டவுன்களுக்கு இப்பொழுது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். காரணம் என்ன? டவுனுக்குப் போனால் சுலபமான தொழிலில் ஈடுபட்டு 100, 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு நாகரிகமான வாழ்க்கை நடத்தலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, கடும் உழைப்புடன் குறைந்த வருவாய் பெறக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு, இந்த மினிமம் சார்ஜை ரத்து செய்யவேண்டும். இதனால் 5 கோடி ரூபாய், 10 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை. அதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரிய உதவியாக இருக்கும். கண்டிப்பாக மினிமம் சார்ஜை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் விவசாயிகள் தங்களுடைய தொழிலை ஊக்கத்துடன் செய்வதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும். இதற்கான காரியங்களை அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று மிகவும் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தறையில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்குக் கூலியை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய கூலியை உயர்த்துவதை நான் எதிர்கிறேன் என்று அர்த்தமில்லை. தொழில் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கும், அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் கூலி உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டேபோய், அந்தக் கூலி அனைத்தையும் வரிப்பணமாகக் கொடுக்கக்கூடிய விவசாயியை மறந்துவிடக்கூடாது. ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இதிலே பொறுப்பு உண்டு. நம் மாகாணம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இதில் பங்கு உண்டு, பொறுப்பு உண்டு. ஒரு பக்கத்தில் கட்சி நலனுக்காக கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுவது சுலபம். ஆனால், பின்பு நிலைமையை சமாளித்து ஆத்திரம் ஏற்படாமல் அமைதியை உண்டுபண்ணுவது கஷ்டம். மாகாணத்திலுள்ள பொருளாதார நிலைமையை உணர்ந்து, அதை அனுசரித்து, தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி செய்யக்கூடிய நேரத்தில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் நியாயத்தை எடுத்துத் தொழிலாளர்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். “உங்களை விடக் குறைந்த ஊதியத்தை வைத்துக்கொண்டு ஜீவனம் செய்யக்கூடிய மக்கள் பல கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் சற்று உயரும் வரையில், உங்களுக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய வருவாயை வைத்துக் கொண்டு சமாளிக்கவேண்டும். கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்”

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [1st November 1958]

என்று ஆறுதல் சொல்லவேண்டும். அதை விட்டு அவர்களைத் தூண்டி விட்டுக் கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணி குழப்பத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. சிப்பந்திகளுடையதும், அதிகாரிகளுடைய குறைகளையும், அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அவைகளைச் சீக்கிரம் கவனித்து நிவர்த்தி செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வீடுகளுக்கு “வைரிங்” போட்டு வைத்திருந்தாலும் “கனெக்ஷன்” கொடுக்கப்படவில்லை. பணம் கட்டி, அப்ளிகேஷன் போட்டு 6 மாதங்கள் 7 மாதங்கள் ஆகியும் கூட அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவால் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு எலெக்டிரிஸிடிபை உபயோகப்படுத்தியிருந்தால், அதனால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வந்திருக்கும். அதிகாரிகள் கவனக்குறைவால் வருமானம் கிடைக்கக்கூடாத நிலைமையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனித்து, வீடுகளுக்கு “வைரிங்” போட்டு முடிந்தவுடன் கனெக்ஷன் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணமாகச் சொல்லுகிறேன், சேலம் தாலுகாவில் ஆட்டையாம் பட்டியில் பஞ்சாயத்து போர்டில் வீட்டு நெம்பருக்கு அத்தாட்சி வாங்கி அனுப்பவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு இப்பொழுது மறுபடியும் கிராம முன்சீப் அத்தாட்சி வாங்கி அனுப்ப வேண்டுமென்று, அந்தப் பேப்பரை திருப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த சிறு தவறுதலினால் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதனால் மற்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கஷ்டம் உண்டுபண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோக, இரவு காலத்தில் விவசாயிகள் தண்ணீர் இறைப்பதற்காகக் காண்டு எடுத்துக்கொள்வதில் உள்ள கஷ்டத்தைப்பற்றி இரண்டு முறை சீப் என்ஜினியரிடம் சொன்னோம். இரவு காலத்தில் கரன்ட் எடுத்துக்கொள்வதில் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டம் இருக்கிறது.

1 20
P.m. தொழில் துறையில் இருக்கக்கூடியவர்களும், ரைஸ் மில் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களும் மின்சாரத்தை உபயோகித்துக்கொண்டு விசைகளைப் பகலில் ஓட்டுகிறார்கள். ரைஸ் மில்லில் ஏன் இரவு நேரங்களில் ஓட்ட உத்திரவிடக்கூடாது? ஆனால் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்திற்கு இரவு நேரத்தில் கொடுக்கிறார்கள்? விவசாயம் செய்வதற்கு காட்டில் சென்று விளக்குகள் இல்லாத இடங்களில் இருந்து கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. விளக்கு இல்லாத இடங்களில் இருந்து கொண்டு தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி எவ்விதம் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். மற்ற இடங்களில் அப்படி இரவில் வேலை செய்ய முடியுமா அல்லது காடுகளில் அப்படி வேலை செய்ய முடியுமா என்பதைப் புரிந்து கொண்டு பார்க்கவேண்டும். இதைப்பற்றி பெரிய அதிகாரிகள்கூட சற்று யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவைகளைப் பார்த்தால் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்ற வேலைகளையெல்லாம் தள்ளிப்போடலாம். ஆனால் விவசாயிகளுடைய வேலையை தள்ளிப் போட முடியாது. ஒரு சமயம் நாற்றை பிடுங்கி வைத்து விட்டால் அதற்குள் அது காய்ந்து போய் நாசமாகப் போய்விடும். அதன் மூலம் விவசாயி அதிகப்படியான கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு உள்ளாக வேண்டியதாக இருக்கும். மின்சாரம் கொடுப்பதில் டிலே பண்ணுவதால் அவர்கள் பெரிய நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே இரவு காலங்களில் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைத்து விட்டு அவர்களுக்கு பகல் நேரங்களில் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். எல்லா இடங்களையும் தஞ்சை

1st November 1958] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

ஜில்லா என்று கருதக்கூடாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் எங்கேயாவது மடையைத் திறந்து விட்டால் தண்ணீர் பாய்ந்து விரிவது போல் மற்ற ஜில்லாக்களில் இல்லை. இரவு நேரங்களில் வயல்களில் வேலை செய்வதால் பாம்பு, பல்லி முதலியவைகளுக்கு ஈடுபட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் கரும்புத் தோட்டத்திற்குள் போய் தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு சலபமான காரியம் அல்ல. ஆகவே மின்சார சப்ளையில் வெட்டு ஏற்பட்டால் அந்த வெட்டினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் விவசாயிகள் என்று இருக்கக்கூடாது. மற்றவர்களுக்கும் அந்த வெட்டைக் கொடுக்கலாம். அந்த வெட்டை அவர்களால்தான் தாங்கமுடியும். அது விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது முன்னேற்றமடைந்திருப்பதைக் கண்டு மந்திரி அவர்கள் எல்லோராலும் போற்றக்கூடிய அளவில் இருக்கிறார். இன்னும் விவசாயிகளுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்கக்கூடிய அளவில் கனம் அமைச்சர் இருந்தால் இன்னும் போற்றக்கூடியவராக இருப்பார். நாடு முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்டமும் கவலையும் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய சக்தி பூராவும் உணவு உற்பத்தியில் செலுத்துவதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிர்வாகத்தின் தயக்கத்தினால் அவர்களால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லை. அவர்கள் எதைச் செய்யச் சொன்னாலும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் விவசாயிகள்தான் இந்தாட்டின் முதுகெலும்பு. அதனால் அவர்களுக்கு மினிமம் சார்ஜை 25-க்குக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் பத்து வருஷம் என்று இருப்பதை இருபது வருஷங்களுக்கு நீடித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஈடுபட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நம் மாகாணம் எல்லாத் துறையிலும், அதிலும் மின்சாரத் துறையில் முற்போக்காக இருப்பதைக் கண்டு நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். தொழில் துறையிலும் நம் மாகாணம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. அது கண்கூடாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. VEDARATHNAM : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய மாநில மந்திரி சபையிலேயே எல்லோருக்கும் இளைஞராக இருக்கக் கூடியவர் நம்முடைய மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்கள். இப்பொழுதுதான் முதல் முதலாக இவர்கள் இந்த சபையில் பதவி ஏற்றிருக்கிறார்கள். எனினும் இந்தியாவிலேயே மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் முதன்மைஸ்தானம் அவர்கள் ஏற்றிருக்கும் இலாகாவின் மூலமாக அடைந்திருக்கிறார். முதன் முறையிலேயே அவர்கள் இவ்வளவு திறமையாக அந்தப் பணியை ஆற்ற முடியும் என்றால் அடுத்த தடவை அவருக்கு மந்திரி சபையில் பதவி வாய்ப்பு கிடைத்தால் அவர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்பது எனக்குத் தெரியாது. (சிரிப்பு.)

மின்சார அபிவிருத்தி நம்முடைய கிராமங்களில் ஏராளமாக பரவி இருக்கிறது, பரவிகொண்டிருக்கிறது. தேவையும் அதைப்போலவே அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. மின்சார அபிவிருத்தி ஒன்றில் மாத் திரம் நம்முடைய மாகாணம் முதன்மைஸ்தானம் வகிக்கவில்லை. பம்பு இரரி கேஷன் லெவலில் ஒரு பெரிய விஸ்தீரணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் மின்சார சக்தியின் மூலமாக தண்ணீர் இறைத்து. பாய்ச்சுகிறது அந்த முறையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் தண்ணீரை இறைத்து பாய்ச்சப்படுகிறது. நம்முடைய மாகாணத்தில்தான் இது முதல் முதலாக துவங்கி இருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி மின்சார சக்தி மூலமாக கொடுக்கிறது முதன் முறையாக நம் மாகாணத்தில் பரீட்சிக்கப்பட்டு வெற்றி கண்டிருக்கிறோம்.

[Sri A. Vedarathnam] [1st November 1958]

இம்மாதிரி அது ஒரு புறத்தில் வளர்ந்து வருகையில் ப்ரைவேட் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் அதாவது இதர கம்பெனிகள் மின்சார சக்தியையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்போவதாகச் சொல்லி பத்து வருஷங்களாகக் கைகூடவில்லை. அதன் காரணத்தால் அவர்கள் அந்தச் சக்தியை விஸ்தரிப்பதற்கு முன் வருவது இல்லை. அதை அவர்கள் விட்டு விட்டுப் போகவும் முடியாமல் தரம் சங்கடமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக்கொள்வதானால் ஒரேயடியில் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் இல்லையானால் எவ்வளவு காலத்திற்கு அவர்கள் தலையில் கை வைக்கப் போவதில்லை என்று அவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டால் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையை அவர்கள் ஒழுங்காகவாவது செய்து வருவார்கள். அது இல்லாமல் அவர்களை ஒரு திருசங்கு ஸ்வர்க்கத்தில் வைத்திருப்பதால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். எப்பொழுதோ ஒரு நாள் இந்த மின்சார சக்தியை அந்தக் கம்பெனிகளை, அரசாங்கம் தேசிய மயமாக ஆக்கி விடும் என்ற காரணத்தால் முன்பு அவர்கள் கையாண்ட அந்த சிக்கன முறைகளைக் கையாளுவதை விட்டு விட்டு கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்கிறார்கள். அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பது, அப்படி நியமித்து அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுப்பது இது போன்று அவர்களுடைய கணக்கில் இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்திக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற விஷயத்தைக் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நினைவூட்ட வேண்டியதில்லை. இந்த விஷயத்தில் எந்த முன் நெச்சரிக்கை வேண்டுமோ அவற்றை அவர்கள் கையாளத் தவறு மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவைகள் தேசிய மயமாக ஆகப்போகிறது என்பதால் விஸ்தரிப்பு விஷயத்தில் அவர்கள் கொஞ்சமும் அக்கரை காட்டுவதில்லை. ஏனென்றால் இந்தக் கம்பெனிகள் சர்க்கார் மயமாக ஆகப் போகிறது என்ற காரணத்தால் எந்த இடத்தில் விஸ்தரிக்க வேண்டுமானாலும் முழுத் தொகையை அந்த விஸ்தரிப்பு அனுபவிக்கிறவனிடம் பெற்றுக்கொண்டுதான் விஸ்தரிக்க முன் வருகிறார்கள். மற்றும் அதனால் எத்தனை சத விசிகம் லாபம் கிடைக்கிறது என்பதையும் பார்த்துக்கொண்டுதான் விஸ்தரிக்கிறார்களேயொழிய அதில் பூரண அக்கரை காட்டுவதில்லை. இந்த விஷயத்தையும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு விவசாய விஸ்தரிப்புக்கு மாத்திரம் முக்கியம் அல்ல. அதே சமயத்தில் இப்பொழுது மின்சாரத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள் அனைத்துக்கும் பெரும்பாலான கருவிகளுக்கு அந்நிய நாட்டிலிருந்து வரவேண்டிய இன்றைக்கு நாம் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலைமையிலிருந்து நாம் விடு படவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்தத் துறையில் அவர்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்த முன்வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார சக்தி இந்த மாகாணத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது என்பது அதனுடைய உபயோகத்தைப் பொருத்திருக்கிறது என்று சொன்னார். அந்த அளவுக்குக் கருவிகள் ஏராளமாக தேவைப்படுகிறது. இந்த ராஜ்யத்திற்கு, தேவை அதிகமாக ஆகிக்கொண்டு வருகிறது. அவற்றிற்கெல்லாம் நாம் அந்நிய நாட்டின் கையை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய நிலைமையை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்தால் என்றைக்கோ ஒரு நாள் கஷ்டம் நமக்கு வந்து சேரும். நம்முடைய சக்தி அதனால் தடைப்படும் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொண்டு ஜாக்கிரதையாக அதற்கு வேண்டிய எல்லாக் கருவிகளையும், இப்பொழுது அடாமிக் எனர்ஜியைக் கூட நம்முடைய இந்தியாவில் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள், நம்முடைய இந்தியாவிலேயே செய்துகொள்ள முன் வரவேண்டும். நாம் மின்சார சக்தியை பரப்ப வேண்டும் என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அந்த மின்சாரக் கருவிகளை இங்கேயே உற்பத்தி செய்துகொள்வது அசாத்தியம் என்று தேசன்றவில்லை. இந்தக் காலத்தில் அப்படி நாம் நினைக்கவும்

1st November 1958] [Sri A. Vedarathnam]

முடியாது. ஆகையால் அந்தக் கருவிகளையெல்லாம் உண்டாக்குவதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member may continue his speech on Monday since it is 1-30 p.m. now. The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday the 3rd November 1958.

The House then adjourned.

VI—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules, Orders and Notifications.

148. Notification issued with G.O. Press No. 3012, Revenue, dated 16th April 1958 amending rule 3 in Part III of the rules published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A4785, dated 1st August 1957 issued under section 14 of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956. [Laid on the table of the House under section 14 (3) of the Madras Estates (Supplementary) Act, 1956 (Madras Act XXX of 1956).]

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS